

การทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบวิธีแปล (Translation Method)

กับแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method)

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ปริญญานิพนธ์

ของ

จุรีย์ จิระกุล

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

พงศ์ จงษ์สวัสดิ์ ประธาน

อ.พงศ์ ใจดี กรรมการ

ศ./ร. ทวีศักดิ์ กรรมการ

๕ ธันวาคม ๒๕๑๒

ประกาศคุณูปการ

ปณิธานพณัณนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือ
อย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย รองศาสตราจารย์วินิตา นิโธคม และ
อาจารย์สุไร พงษ์ทองเจริญ ทั้งยังได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา ณ ถลาง
ในการแนะแนวความกตัญญูประการในขณะดำเนินการทดลอง ตลอดจนการตรวจแก้ไขบันทึก
การสอนในการทดลองสอนของผู้เขียนมาโดยตลอด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอาจารย์
ทั้ง ๔ ท่านที่กล่าวนามมานี้เป็นอย่างสูง

อนึ่ง ผู้เขียนได้รับความกรุณาจาก อาจารย์สว่างจิต อุปายมภ์ คุณครูอุบล ภุมวารสสุภะ
คุณครูอำภา สมิตะศิริ อาจารย์ใหญ่และครูโรงเรียนวัดใหม่ของลม วิทยเอื้อเพื่อให้นักเรียน
ให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในขณะทดลองสอน
เป็นอย่างดี ซึ่งผู้เขียนในกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

จรีบี จิระกุล

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	✓ ความมุ่งหมายในการทบทวน	๓
	✓ สมมติฐานของการทบทวน	๓
	✓ ความสำคัญของการทบทวน	๓
	✓ ขอบเขตของการทบทวน	๔
	กำหนดนิยามและศัพท์เฉพาะ	๔
	ขอขอบคุณ เบื้องต้น	๕
๒	เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๓	วิธีดำเนินการ	๒๒
	๓.๑ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๒๒
	๓.๒ การสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย	๒๓
	การทดลองใช้แบบทดสอบ	๒๕
	การวิเคราะห์หาค่าทดสอบ	๒๕
	✓ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	๓๒
	๓.๓ การดำเนินการทดลอง	๓๓
๔	การวิเคราะห์ข้อมูลและผลของการทดลอง	๓๕
	การให้คะแนนแบบทดสอบ	๓๕
	การจัดกระทำกับข้อมูล	๓๖
	การทดสอบครั้งที่ ๑	๓๖
	การทดสอบครั้งที่ ๒	๓๘
	ผลรวมของการทดสอบครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒	๓๙

	ความก้าวหน้าในการ ใ้เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	
	กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	๔๑
	ผลลัพธ์ของการ ใ้เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	
	กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อตัดเอาข้อทดสอบ	
	ตอนที่ใ้ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจใจออก	๔๓
๕	บทย่อ สรุป อภิปรายผลของการค้นคว้าและขอเสนอแนะ	๔๗
	๕.๑ บทย่อ	๔๗
	๕.๒ สรุปผลของการทดลอง	๕๓
	๕.๓ อภิปรายผลของการทดลอง	๕๕
	๕.๔ ขอเสนอแนะ	๖๑
	บรรณานุกรม	๖๓
	ภาคผนวก	๖๘
	ภาคผนวก ก. การวิเคราะห์ข้อทดสอบในแบบทดสอบ	๖๙
	ภาคผนวก ข. การวิเคราะห์มูลที่ใ้จากการทดลอง	๗๒
	ภาคผนวก ค. โครงการสอน, ตารางสอน และตัวอย่างใ้เรียนการสอน	๗๕
	ตัวอย่างแบบทดสอบ	๙๒

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ คำความยากง่าย (p) และคำอ่านจําในการจําแนก (r) ของแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension)	๒๔
๒ คำความยากง่าย (p) และคำอ่านจําในการจําแนก (r) ของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)	๒๕
๓ คำความยากง่าย (p) และคำอ่านจําในการจําแนก (r) ของแบบทดสอบไวยากรณ์ (Structure)	๓๐
๔ คำความยากง่าย (p) และคำอ่านจําในการจําแนก (r) ของแบบทดสอบศัพท์ (Vocabulary)	๓๑
๕ คำความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่คัดเลือกจากการวิเคราะห์ ครั้งที่สองเป็นรายฉบับ และทั้ง ๔ ฉบับ รวมกัน	๓๒
๖ แสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจากการทดสอบ ครั้งที่ ๑	๓๗
๗ แสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการทดสอบครั้งที่ ๒	๓๘
๘ แสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากผลรวมของการทดสอบ ทั้ง ๒ ครั้ง	๔๐
๙ แสดงความแตกต่างระหว่างความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	๔๒

- ๑๐ แสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม เมื่อแบบทดสอบไม่ใช่
ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจ ๔๕
- ๑๑ ตารางวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการฟัง จากการทดสอบ
ครั้งที่ ๒ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ๗๓

บทที่ ๑

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาเดียวเท่านั้น ที่หลักสูตรของแทบทุกชั้นและทุกระดับการศึกษาของประเทศไทย ได้กำหนดไว้ให้เรียน จึงจัดได้ว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสำคัญวิชาหนึ่ง และมีข้อเท็จจริงกำหนดหลักสูตรจะเล็งเห็นความสำคัญนี้แต่เดิมาประชาชนทั่วไป นักการศึกษา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้เรียนเอง ต่างก็ยอมรับความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยกันทั้งนั้น ยิ่งในสมัยปัจจุบัน มีการติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อก็ยิ่งทวีความสำคัญยิ่งขึ้นเป็นลำดับ นอกจากนั้นการเรียนในระดับสูง เช่น ระดับอุดมศึกษา ยังต้องอาศัยตำราภาษาอังกฤษอยู่มาก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องวางรากฐานให้เด็กได้เรียนรู้กันตั้งแต่วัยประถมที่เดียว

ภาษาอังกฤษได้เริ่มเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนไทยตั้งแต่ตอนกลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระมหากษัตริย์องค์แรกในราชวงศ์จักรี ที่ทรงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะต้องเรียนรู้ภาษาของชาวตะวันตก นอกจากพระองค์เองจะได้ทรงศึกษาภาษาอังกฤษแล้ว ยังได้ทรงวางรากฐานไว้ให้เขามาสอนภาษาอังกฤษให้แก่พระราชนัดดาและพระราชธิดาด้วย ในรัชสมัยต่อ ๆ มา ภาษาอังกฤษก็เข้ามามีบทบาทและความสำคัญยิ่งขึ้นในวงการศึกษารวมทั้งของไทย จนได้กลายเป็นวิชาบังคับกับวิชาหนึ่งในหลักสูตรดังกล่าว

๑ Vongsayanha, Charoon, "The Place of English in the Thai School Curriculum," in Report of the Regional Conference of the English Coordinating Committees of Laos, Thailand, and Viet Nam, pp. 43-44.

ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสมัยต้น ๆ นั้น ไม่มีปรากฏ มาเริ่มมีขึ้น ในระยะระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และครั้งที่สองนี้เอง เพราะจำนวนโรงเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โรงเรียนต่าง ๆ ไม่สามารถจะจัดหาครูชาวอังกฤษหรือครู ที่พูดภาษาอังกฤษได้ดี มาสอนเหมือนดังที่เคยปฏิบัติในสมัยก่อนได้ ความมุ่งหมายของการสอน จึงจำกัดลงอยู่ที่การเข้าใจความ (reading comprehension) แม้ในเรื่องความ เข้าใจมากกว่าการใช้ นักเรียนที่สำเร็จประโยคมัธยมออกมาจึงไม่สามารถฟังหรือพูดได้ ยิ่งไปกว่านั้นบางคนก็แทบจะไม่สามารถอ่านและเขียนได้เลย สภาพการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นใน โรงเรียนโดยทั่วไป ปัญหานี้ยังคงมีอยู่ต่อมาจนถึงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง กระทรวงศึกษา-ธิการได้พยายามแก้ไข โดยได้ติดต่อขอความช่วยเหลือจากองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และ วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และตนาก็ได้เข้าร่วมในโครงการภาษาอังกฤษ ภาคเอเชียอาคเนย์ (SEAREP)

ในปัจจุบันปัญหานี้ ก็ยังมีได้หมดไป จะเห็นได้จากข้อชี้แจงของผู้เรียนในชั้น อุดมศึกษา เมื่อต้องใช้ตำราภาษาอังกฤษและการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ถึงการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ทั่ว ๆ ไป จะขอยกตัวอย่างซึ่งกล่าวเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ที่ ชุมพล เชวทิลป์^๓ เขียนลงในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๑๒ กล่าวว่ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ เป็นการ เรียนภาษาตามธรรมชาติ ถ้าเรียนถูกหลักและถูกวิธีแล้วใช้เวลาเพียง ๕ ปี ก็ได้แล้ว แต่เด็กไทยใช้เวลาเรียนภาษา- อังกฤษ ๑๒ ถึง ๑๕ ปี ความรู้ความชำนาญยังใช้ไม่ได้ การอ่านตำราวิชาชั้นมหาวิทยาลัย จึงยังไม่แตกฉาน เป็นการเสียเวลาอย่างน่าเสียดาย นอกจากนั้นแล้ว นักเรียนไทยยัง ไม่ได้รับการฝึกให้ฟังเลย สิ่งนี้เป็นอุปสรรคต่อการศึกษานักเรียนไทยที่ไปเรียนต่างประเทศมาก

๒

Ibid, pp. 45-46.

๓

ชุมพล เชวทิลป์ "ไม่การสอนภาษาอังกฤษให้เด็กเรียนอนุบาลและประถมต้น"

สยามรัฐ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๒.

คือฟังก์ชันบรรยายใจออก ต้องเสียเวลาฝึกภาษาอังกฤษอีก ๑ ปี เป็นอย่างน้อย

ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนี้ มิได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะแต่ในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในประเทศอื่น ๆ และถกเถียงกันมานานแล้วด้วย คงจะเห็นได้จาการายชื่อประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมอยู่ในโครงการภาษาอังกฤษภาคเอเชียอาคเนย์ว่ามีอยู่หลายประเทศ ในสหรัฐอเมริกาเองก็มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอยู่เช่นกัน บทนำของ Selected Articles from Language Learning Series I, English as a Foreign Language ซึ่งจัดทำโดยวารสาร Language Learning กล่าวถึงปัญหาเรื่องการเรียนการสอนภาษาว่า เป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจมานานนับเป็นศตวรรษ ใ้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางทุกแง่มุมของการเรียนการสอน พวกหัวเก่ามักจะไปเชื่อดีวิธีการสอนใหม่ ๆ พวกนี้เชื่อว่าวิธีการสอนภาษาไม่มีอะไรดีไปกว่าการสอนให้ท่องจำคำและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ความสนใจในเรื่องการจำกัดคำศัพท์ให้เรียนนั้นนับมาอย่างน้อย ๓๐ ปี วิชาเกี่ยวกับเรื่องเสียงและวิธีการสอนแบบวิธีตรง (Direct Method) เป็นเรื่องที่ถูกเถียงกันและใช้กันมานานกว่า ๕๐ ปี

เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ จึงให้ผู้คิดค้นหาวิธีการสอนภาษาไว้มากวิธีด้วยกัน จะขอนำมากล่าวเฉพาะวิธีที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

วิธีแปล (Translation Method) เป็นวิธีสอนดั้งเดิมที่ใช้กันมานานในวิธีสอนภาษาต่างประเทศ การสอนวิธีนี้คือการสอนภาษาต่างประเทศด้วยการแปลออกมาเป็นภาษาของผู้เรียน และการแปลข้อความในภาษาของผู้เรียนออกเป็นภาษาต่างประเทศ การให้เรียนคำศัพท์มาก ๆ เพราะถือว่า ภาษาประกอบด้วยคำจำนวนมาก ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอื่น สอนไวยากรณ์โดยการให้ท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากกว่าจะสอนโครงสร้างที่มีประโยชน์นำไปใช้ได้

๔

Language Learning, Selected Articles from Language Learning, Series I, English as a Foreign Language, Forward.

๕

Van Syoc, Bryce, Methods of Teaching English as a Foreign Language, pp. 1-9.

วิธีตรง (Direct Method) เกิดขึ้นในตอนปลายของศตวรรษที่ ๑๙ ก็คือวิธีสอนภาษาต่างประเทศโดยการให้ภาษาที่เรียนโดยตรง ไม่ใช้ภาษาของผู้เรียนในการเรียนการสอนเลย ตัวอย่างเช่น ถ้าสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กไทย ก็จะใช้ภาษาอังกฤษในการสอนโดยตลอด วิธีนี้ใช้ในเรื่องออกเสียง และตรงกันข้ามกับวิธีแปล นักเรียนไม่จำเป็นต้องเอาใจใส่กับกฎเกณฑ์และศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ในตำราไวยากรณ์ แต่จะเรียนไวยากรณ์ด้วยการใช้ ในการสอนศัพท์ก็ใช้วัตถุหรือรูปภาพ ถ้าเป็นคำที่แสดงกิริยาได้ก็แสดงกิริยาให้ดู นักเรียนจะได้รับการฝึกให้ฟัง เขียนแบบและพูด จนใช้ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นได้โดยอัตโนมัติ การสอนวิธีนี้อาศัยหลักที่ว่า ภาษาพูดเป็นภาษาแรก ครูจึงต้องสอนให้นักเรียนได้เริ่มรู้ภาษาใหม่ด้วยวิธีปากเปล่าก่อน แล้วจึงจะสอนอ่านและเขียน

✓ วิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) หรือที่เรียกกันว่า Aural-Oral Approach หรือ Audio-lingual Method มีหลักสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ศัพท์และรูปประโยคใดที่จะสอนนักเรียนเริ่มเรียนให้เริ่มโดยฝึกให้ ฟัง พูด อ่าน แล้วเขียนตามคำกับ
๒. เนื้อหาของภาษาที่สอน คือการออกเสียง (Pronunciation) ศัพท์ (Vocabulary) นั้น ครูจะต้องกำนิงอยู่เสมอว่า ภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้นไม่เหมือนกัน
๓. ใช้ภาษาไทยในการอธิบายไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ หรือรูปประโยคที่ยากได้ ให้ใช้แปลได้เท่าที่จำเป็น
๔. ฝึกทักษะมาก ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน และการฝึกฟังและพูดอย่างถูกต้อง จะช่วยในการอ่านและเขียนของนักเรียน

๒ สุไร พงษ์ทองเจริญ วิชาภาษาอังกฤษ ตอน ๕ วิธีสอนภาษาอังกฤษ

หน้า ๓๒ - ๓๓.

๓ ศึกษาธิการ, กระทรวง ทบวง กรมศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
วิธีสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๖.

เมื่อพิจารณาถึงวิธีการสอนแบบวิธีตรง (Direct Method) และแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) แล้ว จะเห็นว่าคล้ายคลึงกัน เช่น เน้นในเรื่อง การพูด การฟัง และทักษะทั้งสี่ด้านของภาษา แต่ก็มีส่วนที่แตกต่างกันอยู่ คือ วิธีของภาษาศาสตร์นั้น ใช้ภาษาของผู้เรียนช่วยในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ในเมื่อเห็นว่าจำเป็น และมีการสอนไวยากรณ์หรือโครงสร้างของภาษาในรูปของการฝึกภาค แปลาก่อน แต่วิธีตรงนั้นห้ามการใช้ภาษาของผู้เรียนในการสอนโดยเด็ดขาด และไม่สอนไวยากรณ์เลย ชาลส์ ซี ฟรีส (Charles C. Fries) กล่าวว่า วิธีสอนทั้งสองแบบนี้มีส่วนที่เหมือนกัน รวมกันอยู่ คือทั้งสองวิธีเน้นในเรื่องการสอนภาษาโดยใช้ภาษาต่างประเทศนั้นจริง ๆ มากกว่าการท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากตำรา ทั้งสองวิธีไม่ใช้การแปล แต่วิธีการสอนแบบวิธีตรงนั้น ถือเรื่องการอ่านเป็นเรื่องสำคัญนับแต่เริ่มแรกที่เดียว ส่วนวิธีสอนตามแบบของภาษาศาสตร์จะร้งการอ่านไว้ก่อน จนกว่าผู้เรียนจะคล่องในเรื่องโครงสร้างของภาษาใหม่แล้ว

สำหรับวิธีการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย วิธีการสอนแบบวิธีตรง (Direct Method) นั้น อาจมีสอนกันอยู่บ้างในโรงเรียนที่ดำเนินการสอนโดยชาวต่างประเทศ ซึ่งมีเป็นส่วนน้อย ส่วนวิธีการสอนแบบวิธีแปล (Translation Method) นั้น แม้จะเป็นวิธีการที่เก่าแก่ล้าสมัยและใช้หมดล้นอยู่แล้ว แต่ก็ยังมีผู้ใช้กันอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้ฝึกฝนเล่าเรียนมาด้วยวิธีนี้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง อาจเป็นเพราะว่าวิธีการสอนแบบใหม่อื่น ๆ ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร วิธีการสอนแบบใหม่ที่กำลังอยู่ในความนิยมขณะนี้ คือวิธีการสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) วิธีการสอนแบบนี้ เป็นวิธีการสอนที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอแนะให้ใช้ ทั้งนี้จะเห็นได้จากแบบเรียนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ที่จัดทำโดยโครงการภาษาอังกฤษภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ (SEAREP) ซึ่งได้แก่แบบเรียนชุด English for Thai Students เป็นต้น แกะหลักสูตรของ

กระทรวงศึกษาธิการก็มีนโยบายที่จะต้องใช้วิธีสอนวิธีใด ในอนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา
ศึกษา ก่อว่าเกี่ยวกับวิธีสอนว่า ครูผู้สอนจะเลือกใช้วิธีสอนวิธีใดก็ได้ ซึ่งจะสอนให้นักเรียน
ได้เรียนตามสิ่งที่หลักสูตรกำหนดไว้ให้ แต่วิธีการสอนที่จะขอเสนอแนะคือ วิธีที่เรียกว่า
Aural-Oral Approach และกล่าวถึงการเลือกหนังสือแบบเรียนว่า การเลือกหนังสือ
แบบเรียนภาษาอังกฤษ ให้อยู่ในดุลพินิจของครู ในการจะเลือกใช้หนังสือแบบเรียนใดก็ได้
ตามที่กรมวิชาการกำหนดไว้

ในบรรดาวิธีการสอนทั้งสามแบบนี้ วิธีการสอนที่ปฏิบัติกันอยู่จริง ๆ ในโรงเรียนไทย
ทั่วไปในปัจจุบัน ก็คือ แบบวิธีแปล (Translation Method) กับแบบวิธีของภาษาศาสตร์
(Linguistic Method) ครูที่สอนแต่ละวิชาก็มีความเชื่อถือและวางมุ่งหมายไปนาน-
ตะแบบ ผู้สอนแบบแปลมุ่งในทักษะของการอ่านและเขียน โดยเชื่อว่าการแปลและการเรียน
กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ จะช่วยในการอ่านและเขียน ฝ่ายผู้สอนแบบภาษาศาสตร์ ไม่เห็นความ
กับการใช้แปลในการสอนภาษา และมีความเชื่อว่า การฝึกฟังและพูด ก่อนอ่านและเขียน
จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการสอนนั้นจะมีเพื่อทักษะใดก็ตาม
เพราะเหตุดังนี้ ผู้เขียนจึงใคร่จะทำการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้งสองแบบนี้ เพื่อ
ทราบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกิดจากวิธีการสอนแต่ละแบบว่าเป็นอย่างไร
แม้ว่าเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้จะมีระยะสั้นเพียง ๑ ภาคเรียน และทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
เพียงกลุ่มน้อย ผู้เขียนก็เข้าใจว่าผลที่ได้จะทำให้เกิดแนวความคิดอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
การสอนภาษาต่างประเทศบางตามสมควร

ความมุ่งหมายของการทบทวน

การศึกษาก่อนหน้านี้ มีความมุ่งหมายเพื่อจะเปรียบเทียบผลของวิธีการสอนทั้งสองแบบ คือแบบวิธีแปล (Translation Method) กับแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) พบว่า

ดร.พรศักดิ์ ๒๕๒๗

๑. ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension)
๒. ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)
๓. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ (Structure)
๔. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary)

สมมติฐานของการทบทวน

นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบวิธีแปล (Translation Method) และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) จะมีความสามารถเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือ

๑. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการฟังแล้วเข้าใจ
๒. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการอ่านแล้วเข้าใจ
๓. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ไวยากรณ์
๔. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการเรียนรู้คำศัพท์

ความสำคัญของการทบทวน

๑. ส่วนนี้และส่วนบทประพันธ์ของวิธีการสอนทั้งสองแบบ ซึ่งใช้ในการศึกษาก่อนหน้านี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการสอนของครูสอนภาษาต่อไป

๒. ผลของการศึกษาก่อนหน้านี้ อาจช่วยให้อาจารย์ได้คิดเห็นบางประการเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย รวมทั้งองค์ประกอบบางอย่างที่มีอิทธิพลทั้งในด้านดีและด้านเสีย

๑. สิ่งใดที่ควรปรับปรุงแก้ไข

วิธีการสอนทั้งสองแบบนั้น

ขอบเขตของการทบทวน

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนครั้งนี้ เป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๕ ของโรงเรียนวัดโคกใหม่ของลม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวนสองห้องเรียน กลุ่มหนึ่งมีนักเรียน ๓๕ คน อีกกลุ่มหนึ่งมีนักเรียน ๓๖ คน รวมเป็นจำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ๗๑ คน

๒. ทำการทดลองในภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา ๒๕๑๒ เป็นระยะเวลาหนึ่งภาคเรียน

๓. นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ใช้หนังสือแบบเรียนเหมือนกัน คือหนังสือ The Oxford English Course for Thailand B. I. ของ H.C. Burrow และหนังสือ English Grammar Drills for Thai Students B. I. ของ Russell N. Campbell ในการทดลองสอนนี้ ผู้เขียนเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม

๔. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์แบ่งออกเป็นสี่แบบ คือแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) แบบทดสอบไวยากรณ์ (Structure) และแบบทดสอบศัพท์ (Vocabulary)

คำนิยามและศัพท์เฉพาะ

๑. นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของโรงเรียนวัดโคกใหม่ของลม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นกลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ อีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบวิธีแปล

๒. วิธีการสอนแบบวิธีแปล คือวิธีการสอนซึ่งมุ่งให้นักเรียนอ่านและเขียนได้เป็นสำคัญ สอนให้เด็กเรียนท่องจำคำศัพท์และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ สอนให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์และข้อความที่อ่านด้วยการแปลเป็นภาษาไทยฝึกการแปลทั้งปากเปล่าและเขียนรวมทั้งฝึกการแปลไทยเป็นอังกฤษด้วย

๓. วิธีการสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ คือวิธีการสอนที่สอดคล้องกับหลักของภาษาศาสตร์ เน้นทักษะเรียงตามลำดับของการเรียนรู้ภาษา โดยฝึกทักษะของการฟังและพูดก่อน เมื่อฟังและพูดจนเข้าใจความหมายของศัพท์และโครงสร้างของประโยคแล้ว จึงฝึกการอ่านและเขียนต่อไป วิธีนี้พยายามไม่ใช้ภาษาไทย จะใช้ตลอดเมื่อจำเป็นเท่านั้น การจดจำคำศัพท์เป็นไปในรูปฝึกทำบ่อย ๆ ในการฝึก ฟัง พูด อ่าน และเขียน

๔. ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension) หมายถึงคะแนนที่นักเรียนทำได้จากความสามารถในการ เข้าใจเรื่องราวอย่างถูกต้องในแต่ละประโยคที่ผู้สอนอ่านและพูดให้ฟัง

๕. ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) หมายถึงคะแนนที่นักเรียนทำได้จากความสามารถในการ เข้าใจเรื่องราว และถ้อยคำที่นักเรียนแต่ละคนอ่าน

๖. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ (Structure) หมายถึงคะแนนที่นักเรียนทำได้จากความสามารถในการตอบแบบทดสอบในเรื่องโครงสร้าง (Structure) และกระบวนประโยค (Sentence pattern)

๗. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึงคะแนนที่นักเรียนทำได้จากความสามารถในการรู้จักความหมายของคำ

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. การทดลองครั้งนี้ มุ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่สอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ และกลุ่มนักเรียนที่สอนแบบวิธีแปล โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง ความเข้าใจในการอ่าน ไวยากรณ์ และคำศัพท์

๒. ผู้เขียนถือว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มต่างก็มีพื้นฐานเท่ากัน เพราะทางโรงเรียนได้แบ่งกลุ่มตามคะแนนเฉลี่ยของการสอบคัดเลือก เขาเรียน และนักเรียนทั้งสองกลุ่มต่างก็ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน.

๒๑ เมษายน ๒๕๒๕
ผู้เขียน

เอกสารและการศึกษาคุณค่าที่เกี่ยวข้อง

วิธีสอนภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีฟังพูดให้โลกอนาณเขียน

การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบวิซแปล (Translation Method) กับแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) นี้ เทาที่ผู้เขียนในคุณค่ายังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดใคร่จับไว้โดยตรง ซึ่งก็ตรงกันกับที่รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กล่าวว่ "วิธีสอนภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีฟังพูดให้โลกอนาณเขียน (Audiolingual habits theory) ให้ผลดีกว่าทฤษฎีเรียนรูรูปร่างศัพท์ต่าง ๆ เกรียงพายที่โซแทนเวียง คำ และประโยค (Cognitive code learning theory) ถึงแม้จะยังไม่ได้มีการวิจัยยืนยันพิสูจน์ผลข้อนี้ แต่ประเทศต่าง ๆ โดยทั่วไป ก็นิยมใช้ทฤษฎีใหม่มากกว่า" งานวิจัยที่เจ้าของเป็นของต่างประเทศมีไม่มากนัก ส่วนในประเทศไทยยังไม่มีทววิจัยในเรื่องนี้เลย แต่โดยคานแสดงความคิดเห็นแล้ว มีผู้กล่าววิพากษ์วิจารณ์ว่าทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ คงผู้เขียนใคร่รวบรวมมาเสนอเพื่อเป็นแนวความคิดประกอบในการพิจารณาเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้งสองแบบไว้ดังต่อไปนี้

ในด้านแสดงความคิดเห็น

บัมพาส (Bumpass) (๑๙๕๐) กล่าวว่ วิธีการสอนแบบแปลไม่ช่วยใ้พูดภาษาต่างประเทศที่เรียนได้ วิธีการสอนแบบนี้ให้ประโยชน์ในการจำกัคงใจได้ก็เรียนทำแบบฝึกหัดซึ่งครูจะตรวจใ้ตรงจุด และนักเรียนใ้ฝึกการใช้เหตุผล แต่จะเป็้เหตุกัคงขวางหรือทำใ้

กัคงาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตร-ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน้า ๙๒.

๒ Bumpass, Faye L., The Teaching of English as a Foreign Language, p. 1.

ความงอกงามในการคิดเป็นภาษาใหม่ชาลง นอกจากนั้นแล้วการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ จะทำให้เด็กเริ่มเบื่อหน่าย ส่วนวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์นั้น เขากล่าวว่า การสอนปากเปล่าก่อน และการฝึกและจำประโยคที่เรียนในภาษานั้น ปรากฏว่าผู้เรียนจะพูดออกมาเป็นประโยคใดแทนที่จะพูดเป็นคำ ๆ ไม่ติดต่อกัน วิธีนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้คล่องด้วย

กอดรัน^๓ (Cochran) (๑๙๕๒) กล่าวว่า วิธีแปลเป็นวิธีการสอนแบบเก่า เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบภาษาศาสตร์ คนส่วนมากจึงถือว่าวิธีสอนแบบเก่าจะให้ผลเป็นที่พอใจน้อย ถ้าความมุ่งหมายของการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนคือการพูด ขอความข้างต้นก็อาจจะจริง แต่ถ้ามุ่งหมายมีเพียงเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อเข้าใจความในภาษา วิธีแปลอาจเป็นวิธีที่ได้ผลที่สุดในการฝึกฝนด้วยตนเอง โดยมีพจนานุกรมและตำราไวยากรณ์เป็นเครื่องช่วย และวิธีแปลนี้จะใช้ได้ผลกับสภาพและความจำกัดเรื่องทุนของบางโรงเรียน เป็นวิธีการที่ง่าย ถ้าจะใช้สอนกับชั้นที่ผู้เรียนตั้งแต่ ๓๕ - ๔๐ คน ซึ่งครูจะไม่มีโอกาสสอนเป็นรายตัว

คอนเนลียัส^๔ (Cornelius) (๑๙๕๓) แสดงความกึกก้องเห็นว่า เมื่อถือว่าการเลียนแบบและการฝึกซ้ำ (imitation and repetition) เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศแล้ว ชั้นเรียนในอุดมคติก็ควรมีนักเรียนระหว่าง ๔ - ๑๒ คน จึงจะเข้าไปได้ที่จะให้ผู้เรียนแต่ละคนฝึกเลียนเสียง และฝึกซ้ำ ๆ โดยให้ได้ผลดีที่สุดได้

เยา เซ็น^๕ (Yao Shen) (๑๙๕๓) แสดงความเห็นเกี่ยวกับการแปลว่า วิธีแปลทั้งการแปลคำต่อคำ หรือความต่อความ ใช้กันมากในการสอนภาษาต่างประเทศ และเชื่อกันว่า

^๓ Cochran, Anne, Modern Methods of Teaching English as a Foreign Language, p. 13.

^๔ Cornelius, Edwin T., Language Teaching. A Guide for Teachers of Foreign Language p. 13.

^๕ Yao Shen, "Why No Translation" in Selected Articles from Language Learning Series I, English as a Foreign Language p. 52.

เป็นวิธีที่ลัดและง่ายในการเรียนภาษาควย แต่ครูที่ได้ฝึกฝนมาทางภาษาศาสตร์ ย่อมไม่เห็นด้วยว่าเป็นวิธีที่พอ เพราะว่ายูที่จะให้ข้อวาทภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องรู้มากกว่าการถ่ายทอดความหมายของคำภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาตน การรู้ความหมายของคำหรือสามารถจำพจนานุกรมได้ ไม่ช่วยให้บุคคลนั้นพูดภาษาต่างประเทศได้ นอกจากนั้นยังมีลักษณะสำคัญอื่น ๆ ของภาษาที่จะต้องเรียนรู้ อีก เช่น เรื่องระเบียบของคำ (word order) เป็นต้น ฉะนั้น การเรียนรู้ว่า จะพูดอย่างไรในโอกาสเฉพาะหนึ่ง ๆ นั้น จึงสำคัญมากกว่าการเรียนรู้ความหมายของคำ

๒ ฟรียส์ (Fries) (๑๙๕๖) กล่าวสนับสนุนวิธีการสอนตามแบบภาษาศาสตร์ว่า ในการเรียนรู้ภาษาใหม่ นั้น ปัญหาสำคัญไม่ใช่โดยผู้ที่จะต้องเรียนรู้ศัพท์เป็นเบื้องต้นก่อน แต่โดยผู้ที่จะต้องเรียนรู้เรื่องระบบเสียง เป็นเบื้องต้น ก็คือต้องเข้าใจถ้อยคำที่พูด สามารถแยกแยะเสียงที่ต่างกัน และสามารถออกเสียงภาษาต่างประเทศได้ ต่อจากนั้นก็ต้องรู้จักลักษณะการจัดระบบโครงสร้างของภาษา วิธีการเหล่านี้เป็นวิธีการที่เด็กเรียนภาษาของตนเอง จนติดเป็นกิจนิสัย (habits) ไปโดยไม่รู้ตัว นอกจากนั้นการแปลและการเทียบคำซึ่งดูเพิ่มเติมจะประหยัดเวลาในตอนต้น ๆ จะเป็นสาเหตุแห่งความรำคาญในเวลาต่อไป และเป็นเหตุให้เกิดความเกียจคร้านและยุ่งยาก เป้าหมายที่ควรตั้งเพื่อการเรียนภาษาใหม่

๓ แคมป์เบล (Campbell) (๑๙๖๐) กล่าวว่า งานส่วนใหญ่และกำลังงานที่เสียไปในการเรียนภาษาต่างประเทศแบบเก่า นั้น เป็นความพยายามที่สูญเปล่า เพราะนักเรียนแม้เพียง

๒ Fries, Charles C., Teaching and Learning English as a Foreign Language pp. 3-6.

๓ Campbell, R. N., "Trends in Methods and Problems in the Teaching of English," in Report of the Regional Conference of the English Coordinate Committees of Laos, Thailand And Viet Nam pp. 15-16.

๑ ใน ๑๐๐ ก็ไม่อาจที่จะพูด หรือเข้าใจ หรือแม้แต่ว่าอ่านภาษาต่างประเทศได้ บัญชีนี้เป็นความจริงมาจนถึงปัจจุบันนี้ ทั้งนี้เพราะการสอนภาษาต่างประเทศเป็นไปในแบบการสอนภาษาของตนเอง การสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์อันยุ่งยากซับซ้อนด้วยการอธิบายแล้ว ให้นักเรียนท่องจำ การให้เรียนวรรณคดีในเมื่อนักเรียนยังไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศคือพอ และที่สำคัญที่สุดก็คือการสอนให้แปลและท่องจำคำศัพท์

รอกบินสัน (Robinson) (๑๙๖๐) กล่าวเรื่องการเรียนรู้อีกว่า ในการเรียนความหมายของคำศัพท์นั้น ควรให้เรียนใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษทันทีที่เขาได้ การอธิบายคำโดยการแปลไม่ เป็นประโยชน์เสมอไป เพราะบ่อยครั้งที่คำในภาษาที่ต่างกัน มีความหมายไม่ตรงกัน

ลาโด (Lado) (๑๙๖๒) กล่าวว่า เป็นความจริงที่ว่าความสามารถในการแปล แตกต่างกับความสามารถในการพูด การเข้าใจและการเขียน

แวน ไบรอัน (Van Syoc) (๑๙๖๒) กล่าวถึงผลของวิธีสอนแบบใหม่ ทั่ววิธีสอนแบบใหม่ ในชั้นเร่งรัด (intensive course) ที่สถาบันภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมิชิแกน นักเรียนชั้นนั้น ๆ สามารถฟัง พูด เข้าใจภาษาอังกฤษได้ดี รวมทั้ง การอ่านและเขียนภายในเวลา ๙ สัปดาห์ วิธีสอนแบบใหม่นี้จึงค่อย ๆ เข้ามามีแทนที่วิธีแปล ซึ่งแม้จะมีนิมิตใจดีมาก แต่ก็ไม่ได้อาศัยหลักวิชาเกี่ยวกับเรื่องของภาษาหรือเรื่องการเรียนรู้ภาษาเป็นพื้นฐานเลย ส่วนเรื่องการให้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษ เช่น การให้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ เป็นภาษาไทย จะได้นิดดีกว่าวิธีอื่น เช่น ใช้บริบท (context) หรือ การแสดงท่าทาง くりไม่ควรจะยึดทฤษฎีที่ห้ามใช้ภาษาของผู้เรียนในการสอนภาษาต่างประเทศ อย่างเกรงกรัดนัก แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าความถึงการให้การแปลในการสอน การแปลเป็นกลุ่บที่ยากที่สุดอย่างหนึ่งของภาษา และไม่ใช่วิธีสำหรับใช้ในการสอนเพื่อวางรากฐานของภาษา

^๑ Robinson, Kenneth, , English Teaching in South East Asia, p.15.

^๒ Lado, Robert, Language Testing p. 33.

^{๑๐} Van Syoc, Bryce, Methods of Teaching English as a Foreign Language , p. 2.

แกตเทินบี^{๑๑} (Gatenby) (๑๙๖๕) กล่าวว่า เด็กหรือผู้ใหญ่ก็ตาม อาจจะเป็น ผู้เชี่ยวชาญในการพูดภาษาต่างประเทศขึ้น เริ่มต้นได้ในเวลาไม่เกินหนึ่งปี การพูดนั้นจะเป็นที่มา ของทักษะอื่น ๆ คอย เขาย่ำในทักษะฟังและพูดมาก่อนการอ่านและเขียน การแปลและ การเรียนไวยากรณ์ไม่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็ก แม้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใหญ่ และถ้าจำนวนชั่วโมงที่ฝึกมากพอ คือประมาณ ๓ - ๔ ชั่วโมงต่อวันแล้ว ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ก็อาจจะพูดภาษาอังกฤษได้ดีภายในเวลาน้อยกว่าหนึ่งปี

เซตส์^{๑๒} (Saitz) (๑๙๖๕) กล่าวถึงเรื่องจำนวนนักเรียนกับการสอนแบบใหม่ นั้นว่า ครูส่วนมากโดยเฉพาะผู้ที่สอนในชั้นต้นและชั้นสอง ได้รับความลำบากในการสอนพูดและ ฟังแก่นักเรียน เพราะว่าชั้นนี้หนาเกินไป ชั้นเรียนส่วนมากมีนักเรียนอยู่ในระหว่าง ๔๐ - ๗๐ คน แต่เนื่องจากวิธีสอนแบบนี้จะใช้ได้ดีที่สุดในระดับชั้นนักเรียน ๒๐ คน หรือน้อยกว่า ทั้งนี้เป็น ปัญหาที่ตามักับของที่สุดในการสัมมนา วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะสอนชั้นนี้ ให้เร้นนี้ได้ ซึ่งจะมองกันได้ ทั้งในแง่ระเบียบวินัยและวิธีการสอน ก็คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแปลและเขียนคำบอก จากแบบสอบถามที่แจกแก่ครูภาษาหลายร้อยคนที่เขาสัมมนา (ประเทศโคลัมเบีย) พบว่ามากกว่า ครึ่งหนึ่งใช้วิธีแปลในการสอน ถึงแม้ว่าวิธีนี้จะให้ผลน้อยที่สุด

^{๑๑} Gatenby, E. V., "Conditions for Success in Language Learning," in Teaching English as a Second Language. pp. 14-15.

^{๑๒} Saitz, Robert L., "Large Classes and the Oral-Aural Method," in Teaching English as a Second Language, pp. 322-323.

ในด้านความกึกก้องของครูอาจารย์และนักการศึกษาไทย

บุญเหลือ กุญชร^{๑๓} กล่าวว่า อาจสรุปเกี่ยวกับจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมในประเทศไทยว่า ควรเป็นความสามารถในการอ่าน และสำคัญที่สอง ก็คือการพูด และไม่ว่าจะมุ่งให้นักเรียนมีทักษะในการพูดหรือในการอ่าน จำเป็นต้องเริ่มทบทวนปัญหาเป็นประโยค ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะเรียบเรียงภาษาตามธรรมชาติของภาษา เกี่ยวกับการแปล สมัยนี้ไม่นิยมใช้การแปลในการสอนภาษาต่างประเทศ เมื่อครูต้องสอนทั้งบทและพูดแล้ว ย่อมไม่มีเวลาพอแก่การสอนแปล ซึ่งจักเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนอันหนึ่ง การสอนแปลการทำภาพหลังที่นักเรียนรู้อีกสองภาษาแล้ว การแปล เป็นกิจกรรมที่ยากมาก การแปลได้ใจก็ ผู้แปลจะต้องรู้ทั้งสองภาษาอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง รู้วัฒนธรรมของทั้งสองชาติอย่างลึกซึ้งเสียก่อน

เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการสอนนั้น จะใช้เมื่อใด ค่อยแล้วแต่ครูผู้สอน เช่นในการให้ความหมายของคำเป็นภาษาไทย แต่ต้องระวังไม่ใช่น้อย เพราะจะสร้างนิสัยกบฏ เทียบคำในภาษาอังกฤษกับคำในภาษาไทยอยู่เสมอ อันจะเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าในการเรียนอยู่ตลอดไป^{๑๔}

กาณดา สีนทวานนท์^{๑๕} (๒๕๐๕) กล่าวสรุปถึงวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ว่า วิธีสอนแบบแปล เป็นวิธีสอนที่ หมดน้อยที่สุดแก่การเรียนภาษาอังกฤษ วิธีสอนตามหลักภาษาศาสตร์นับเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะยึดหลักการศึกษารวมธรรมชาติของภาษาและการเปรียบเทียบเสียงโครงสร้างและการใช้ ไม่ควรสนับสนุนวิธีแปล เพราะระบบของภาษาทั้งหลายนั้นไม่มีเลยที่สองภาษาจะตรงกันทั้งในถ้อยคำ สัท พยางค์ และโครงสร้าง ขอเสียอีกประการหนึ่งก็คือ จะทำให้ผู้เรียนไม่อาจคิดเป็นภาษาต่างประเทศได้ และจะติดนิสัยแปลอยู่เสมอ

^{๑๓} บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ
หน้า ๔๔ - ๕๐, หน้า ๙๐ และหน้า ๑๓๗ - ๑๓๘.

^{๑๔} บุญเหลือ, เทพสุวรรณ ม.ล. "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ"
วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๓๑๑.

^{๑๕} กาณดา สีนทวานนท์ วิชาเทคนิคการแปล วิชาการศึกษา ภาควิชาภาษาอังกฤษ
ตอน ๑ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๕๒ - ๕๓.

สุไร พงษ์ทองเจริญ^{๑๖} (๒๕๐๕) กล่าวถึงผลดีผลเสียของวิธีสอนแบบแปลว่า
ขอเสียก็

๑. ไม่เป็นไปตามธรรมชาติของภาษา นักเรียนที่เรียนแบบนี้จะฟังภาษาอังกฤษ
ไม่รู้เรื่อง พูดไม่ไ้หรือพูดไ้ก็ไม่คล่อง

๒. นักเรียนจะอ่านใหญ่ เรื่องทันทีที่ไม่ไ้ จะต้องอ่านเป็นภาษาอังกฤษและแปล
เป็นไทยอีกทีหนึ่ง จึงจะเข้าใจไ้ เป็นการเสียเวลา และบางทีอาจจะไม่ทราบความหมาย
โดยตลอด

๓. ในด้านการเขียน การสอนแบบนี้ก็ไม่ช่วยให้เขียนภาษาอังกฤษไ้ดีขึ้น
เพราะทราบแค่ศัพท์ แต่ไม่แม่นในกระสวนของประโยค และขึ้นทีจะต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อน
รูปประโยคจึงเป็นรูปประโยคภาษาไทยหมด แม้จะใช้คำอังกฤษ

๔. แม้แต่ในการแปลเอง การสอนแบบนี้ก็ไม่ไ้ผลเต็มที่ นักเรียนอาจแปล
อังกฤษเป็นไทยไ้ แต่แปลไทยเป็นอังกฤษแล้วส่วนมากมักจะเขียนประโยคผิด

ขออีกก็

๑. มีประโยชน์สำหรับผู้เรียนระยะแรก ๆ การแปลก็พื้มีความหมายตรงกัน
ช่วยไ้ ผู้เรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง และไม่เสียเวลามาก

๒. การแปลเป็นการช่วยทดสอบความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องที่เรียนไปแล้ว

✓ สำหรับวิธีสอนแบบภาษาศาสตร์ กล่าวถึงข้อเสียว่า

๑. ครูจะต้องไ้รับการฝึกหัดมาจนเชี่ยวชาญ และเข้าใจหลักการต่าง ๆ
จึงจะสอนไ้ผล ถ้าครูไม่ถนัดจะทำให้การสอนสับสน

๒. ครูต้องใช้เวลาเตรียมบทเรียนนาน

กล่าวถึงข้อดีว่า

✓ ๑. สอนตามหลักธรรมชาติของการเรียนภาษา

✓ ๒. ส่งเสริมไ้ให้นักเรียนเข้าใจภาษาไ้โดยเร็ว เป็นการประหยัดเวลา

^{๑๖} สุไร พงษ์ทองเจริญ ตำราวิทยุศรกรรมของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน ๕
วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๓๐ - ๓๒ และหน้า ๓๘ - ๓๙.

- /๓. นักเรียนได้ทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา ทำให้พอใจและสนุกสนาน
- /๔. นักเรียนเรียนด้วยความรู้สึกสบายใจ เพราะบทเรียนเรียงลำดับจากง่าย

ไปยาก

- /๕. นักเรียนเห็นประโยชน์ เพราะเรียนแล้วจะเอาไปพูดกับเจ้าของภาษาได้ทั้งอ่านและเขียนก็ได้

ในหนังสืออนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา^{๑๓} ชุดภาษาอังกฤษ กล่าวสนับสนุนวิธีการสอนแบบใหม่ว่าการสอนควรเริ่มต้นจากทักษะที่ง่ายที่สุด และมีความหมายมากที่สุด แก่นักเรียนก่อนแล้วจึงสอนทักษะที่ยากขึ้นตามลำดับ คือเริ่มการฝึก ทั้ง ฟัง อ่าน และเขียน อันเป็นไปตามหลักธรรมชาติของการเรียนภาษาของมนุษย์ วิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในวงการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันว่าใช้ได้ผลดี ก็คือวิธีที่เรียกว่า

Aural- Oral Approach

สาย ภาณุรัตน์^{๑๔} กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ว่าบทร้องในเรื่องต่อไปนี้เป็นที่ ก่อ บางโรงเรียนไม่สอนให้เด็กพูด สอนแต่อ่าน แปล และไวยากรณ์ บางโรงเรียนไม่สอนให้เด็กเขียน สอนแต่ให้พูด บางโรงเรียนสอนไวยากรณ์แบบใหม่ ได้แต่ฝึกพูดไปโดยไม่เข้าใจ ว่าความสังเกตในหลักเกณฑ์

^{๑๓} ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา
ชุดที่ ๒ ประโยกประถมศึกษาตอนปลาย ฉบับที่ ๓ ภาษาอังกฤษ หน้า ๕.

^{๑๔} สาย ภาณุรัตน์ "หลักสูตรและบทบาทของหลักสูตรในการเรียน"
รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน้า ๑๒๔.

ในด้านการวิจัย

ซอเซอร์ (Sawyer) (๑๙๖๔) ได้กล่าวถึงงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเชอโร (Scherer) และ เวอร์ไฮเมอร์ (Wertheimer) ได้ทดลองเปรียบเทียบวิธีสอนแบบฟังและพูด (Audiolingual) กับวิธีสอนอ่านและแปลแบบเก่า (Traditional reading-translation) ในการสอนภาษาเยอรมัน เมื่อปี ๑๙๖๒ ได้พบว่า ในตอนปลายของครึ่งปี และตอนปลายปี กลุ่มเรียนแบบฟังและพูดดีกว่าในทักษะทางฟังและพูด ส่วนกลุ่มเรียนอ่านและแปลดีกว่าในการอ่านและเขียน กลุ่มหลังนี้มีความเห็นวาทะในการอ่านและเขียน เป็นเรื่องช่วยใหญ่เรียนเข้าใจในภาษาเยอรมัน ส่วนกลุ่มที่สอนให้ฟังและพูดมีความเห็นว่า ผู้เรียนจะฟังภาษาออกและพูดภาษาได้ทันทีที่ตนเรียน (The audiolingual group viewed their skill as achieved for its own sake.) ทักษะที่แตกต่างกันเช่นนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการสอนที่แตกต่างกัน

มิลเลอร์ (Miller) (๑๙๖๖) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนเพื่อต้องการทราบว่าการสอนโครงสร้างของประโยคตามแนวภาษาศาสตร์ จะดีกว่าหรือไฉน เหมือนกับการสอนแบบเดิมที่เคยใช้กันในโรงเรียนทั่วไป เขาได้ทดลองกับนักเรียนสองกลุ่ม ในโรงเรียนมัธยมที่เมืองมินนี มลรัฐอินเดียนา โดยตั้งสมมติฐานว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มซึ่งใช้การสอนตามแนวภาษาศาสตร์ และกลุ่มซึ่งใช้การสอนแบบเดิม โดยใช้การระบายนัยสำคัญในเชิงสถิติที่ .๐๑ และ .๐๕

๑๙

Sawyer, Jesse O., "Foreign Language Instruction," Review of Educational Research 34:203-209, April 1964.

๒๐

Miller, Frances, "Sequential Patterns of Structures in English Language Compatible with Written Expression of Junior High School Students", The Journal of Educational Research , 59:201-203 January 1966.

ข้อตกลงมีว่า ถ้าสมมติฐานนี้เป็นที่ยอมรับ แสดงว่าสอนแบบใดก็เหมือนกัน แต่จากการทดลองปรากฏว่า สมมติฐานถูกคัดค้าน แสดงว่าการสอนตามแนวภาษาศาสตร์ไคมล็คดีกว่า นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถวิเคราะห์ภาษา และมีผลต่อการเขียนอย่างมาก

เซซิล^{๒๑} (Cecil) (๑๙๖๔) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาต่างประเทศปัจจุบันของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเซาท์แคโรไลนา สหรัฐอเมริกา โดยมีความมุ่งหมายว่า

๑. เพื่อสำรวจหลักสูตรภาษาต่างประเทศปัจจุบันของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย แห่งรัฐเซาท์แคโรไลนา ในปี ๑๙๕๓ - ๑๙๕๔ และ ๑๙๖๓ - ๑๙๖๔
 ๒. เพื่อแสดงถึงกาเปลี่ยนแปลงในความต้องการของหลักสูตรในโครงการสอนภาษาต่างประเทศ
 ๓. เพื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบซึ่งมีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงนั้น -
- เขากล่าวว่า การใช้วิธีสอนแตกต่างกัน มีวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (grammar-translation) วิธีสอนแบบอ่าน (reading method) และแบบฟังและพูด (audio-lingual) ในปี ๑๙๕๓ - ๑๙๕๔ สถาบัน ๕ แห่งใช้แบบเก่า ๑ แห่งใช้แบบฟังและพูด และอีก ๑๖ แห่งใช้ทั้งสองแบบผสมกัน ปี ๑๙๖๓ - ๑๙๖๔ สถาบัน ๖ แห่งใช้แบบฟังและพูด อีก ๑๖ แห่ง ใช้สองวิธีผสมกัน

๔. เขาสรุปผลว่า วิธีการสอนแบบฟังและพูด (audio-lingual approach) มีผลยั่วยุให้ผู้เรียนเรียนภาษามากกว่าวิธีการสอนแบบเก่า

๒๒
 พอยเรีย (Poirier) (๑๙๖๔) ได้ทำการค้นคว้าและเปรียบเทียบวิธีการสอน
 ภาษาต่างประเทศใน Junior Colleges ของอเมริกา โดยมีความมุ่งหมายอยู่ที่ว่า
 จะรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการสอน ความมุ่งหมายและวิธีการสอนปัจจุบัน ใน
 Junior Colleges ของสหรัฐที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะจากสหพันธ์แห่งท้องถิ่น (Regional
 Association) สรุปว่า ในด้านเกี่ยวกับวิธีการสอน ผู้สอนบางกลุ่มเหมือนจะยังใช้วิธีสอน
 แบบเก่าอยู่ ส่วนนอกนั้นใช้วิธีสอนแบบภาษาศาสตร์

✓ จากแง่คิดต่าง ๆ ที่รวบรวมจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ผู้สอนภาษา
 ในปัจจุบันใน Junior Colleges ของสหรัฐกำลังค้นหาจุดมุ่งหมายและวิธีการซึ่งเห็นว่าเป็นที่ถูกต้อง
 แต่ก็เป็นสิ่งที่ต้องตกลงกันว่า ระเบียบนี้เป็นระเบียบที่กำลังเปลี่ยนแปลงจากวิธีการสอนแบบเก่ามา
 เป็นแบบวิธีของภาษาศาสตร์

จินตนา กาญจนปัจจุ (๒๕๐๒) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนแปลในความหมาย
 ของการเรียนภาษาอังกฤษแบบใหม่ กล่าวถึงการสอนแบบเก่าว่า ครูพยายามให้นักเรียน
 เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษโดยการแปลให้ฟัง และคิดว่านักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง และให้
 จดศัพท์ไปท่อง นักเรียนที่ท่องเก่งก็รู้คำแปลศัพท์มาก แต่ครูมิได้ถือว่าการรู้ศัพท์มากก็นำมา
 ใช้ไม่เป็นก็ไม่บังเกิดผลอะไร และนอกจากนี้คำบางคำในภาษาอังกฤษมีความหมายหลายอย่าง
 ซึ่งถึงแม้จะจดศัพท์แล้วเอาไปท่อง เด็กก็จะไม่ทราบความหมายของประโยคโดย

✓ วรวิ นันทวิสัย (๒๕๐๒) ได้ศึกษาจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

๒๒

Poirier, Roger A., "A Survey And Comparison of Foreign Language
 Instruction in American Junior Colleges," Dissertation Abstracts 29:2156A,
 January 1969.

๒๓

จินตนา กาญจนปัจจุ การสอนแปลในความหมายของการเรียนภาษาอังกฤษ
แบบใหม่ หน้า ๖.

๒๔

วรวิ นันทวิสัย จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ๖๐ หน้า.

และได้สรุปของการศึกษาไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น มีจุด
ประสงค์แตกต่างกันตามกาลสมัย ผู้วิจัยได้แสดงความคิดเห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน
ควรเป็นแบบที่เป็นการฟังและพูด (The Aural Oral Approach) เป็นสำคัญ พร้อมทั้ง
ให้ข้อเสนอแนะว่า การใช้วิทยุศึกษาและโทรทัศน์เป็นเครื่องช่วยแพ ความนิยม

ความคิดเห็นและการศึกษาวิจัยที่ผู้เขียนนำมากล่าวในที่นี้ ก็เพื่อใช้เป็นแนวความคิด
ประกอบในการศึกษาของผู้เขียน การวิจัยที่จะนำมาเปรียบเทียบกันได้กับการทดลอง เปรียบเทียบ
วิธีการสอนที่ผู้เขียนวิจัยอยู่ น่าจะไดแก

๑. การทดลองเปรียบเทียบวิธีสอนแบบฟังและพูด (Audiolingual)
กับวิธีสอนอ่านและแปลแบบเก่า (Traditional reading-translation) ในการสอน
ภาษาเยอรมันของ เชอเรอ (Scherer) และ เวอร์ทโฮเมอร์ (Werthomer) ซึ่ง
สรุปผลไว้ว่า กลุ่มเรียนแบบฟังและพูดดีกว่าในทักษะทางฟังและพูด ส่วนกลุ่มเรียนแบบอ่านและ
แปลดีกว่าในการอ่านและเขียน

๒. การวิจัยเกี่ยวกับการสอนโครงสร้างของประโยคตามแนวภาษาศาสตร์
เปรียบเทียบกับการสอนแบบเดิมของมิลเลอร์ (Miller) ได้ผลสรุปว่าการสอนตามแนว
ภาษาศาสตร์ได้ผลดีกว่านักเรียนสามารถวิเคราะห์ภาษา และมีผลต่อการเขียนอย่างมาก

วิธีการดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. เลือกกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนเพื่อใช้ในการวิจัย
๒. สร้างแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
๓. ดำเนินการทดลอง

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการดำเนินการทดลอง เปรียบเทียบวิธีการสอนครั้งนี้ ผู้เขียนมีความมุ่งหมายที่จะทดลองกับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน ผู้เขียนได้เลือกเอาโรงเรียนในสังกัดของกรมสามัญศึกษา คือโรงเรียนวัดโสมนัสของหลวงปู่ศุข จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นโรงเรียนสำหรับทดลอง จึงได้ติดต่อขอความร่วมมือจากครูใหญ่ ในการขอใช้โรงเรียน และนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งก็ได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เป็นนักเรียนที่สอบคัดเลือกได้เข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของปีการศึกษา ๒๕๑๒ โดยทางโรงเรียนได้คัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมีนักเรียน ๓๕ คน อีกกลุ่มหนึ่งมีนักเรียน ๓๖ คน โรงเรียนเป็นผู้แบ่งกลุ่มเอง โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการสอบคัดเลือกเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ทั้งนี้เป็นไปตามระบบวิธีการจัดชั้นของโรงเรียน ดังนั้นจึงถือได้ว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานเท่ากัน คือ มีพื้นฐานทางวิชาการเท่ากัน และไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อนเหมือนกัน

ในการตัดสินใจว่าจะให้นักเรียนกลุ่มใดเป็นกลุ่มทดลอง (Experimental group)

และกลุ่มนี้จะเป็กลุ่มควบคุม (Control group) นั้น ผู้เขียนใช้วิธีสุ่มโดยการจับสลาก ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองได้แก่กลุ่มนักเรียนชั้น ป ๕/๓ จำนวน ๓๖ คน ใช้วิธีสอนแบบวิธีแปล (Translation Method) กลุ่มควบคุมได้แก่กลุ่มนักเรียนชั้น ป ๕/๖ จำนวน ๓๕ คน ใช้วิธีสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method)

๒. การสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ๔ ฉบับ ได้แก่

๑. แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension)
๒. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)
๓. แบบทดสอบไวยากรณ์ (Structure)
๔. แบบทดสอบศัพท์ (Vocabulary)

การทดสอบทำ ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ทดสอบเมื่อสอนแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand ไปถึงบทที่ ๖ ครั้งที่ ๒ ทดสอบเมื่อปลายภาคเรียน แบบทดสอบจึงมี ๒ ชุด รวมเป็นข้อทดสอบ ๔ ฉบับด้วยกัน

ข. ในการสร้างแบบทดสอบ ผู้เขียนได้คำนึงวิธีการดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ ผู้เขียนได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบภาษา (Language Testing) เทคนิคการวัดผล ทั้งได้ศึกษาตัวอย่างข้อทดสอบภาษาเท่าที่ปรากฏอยู่ในคู่มือครู วิธีสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้วย

^๑ Lado, Robert, Language Testing pp. 56-274.

^๒ ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล หน้า ๑๐๔ - ๓๔๑.

^๓ ศึกษาธิการ, กระทรวง ทบวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา คู่มือครูวิธีสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๒๔๔ - ๒๒๖.

๒. เลือกเนื้อหา จากหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน

๓. สร้างแบบทดสอบขึ้น จากหลักเกณฑ์ที่ได้จากการศึกษาในข้อ ๑. และ ๒.

เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple choice) มี ๔ คำตอบ ในแต่ละคำถามจะมี คำตอบที่ถูกเพียง ๑ คำตอบ และคำตอบลวงอีก ๓ คำตอบ แบบทดสอบที่ผู้เขียนสร้างขึ้น แบ่งได้เป็น ๓ พวก คือพวกที่เป็นรูปภาพ พวกที่ใช้ภาษาอังกฤษล้วน ทั้งในคำถามและคำตอบ และพวกที่ใช้ภาษาไทยปนอยู่ควยในคำถาม, คำตอบหรือคำสั่ง ทั้งนี้ตามที่ลาโด กล่าวไว้ ในการทดสอบความเข้าใจในการฟังนั้น อาจใช้รูปภาพเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจนั้นได้ เช่น การใช้รูปภาพเป็นตัวเลือกในแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ แต่รูปภาพก็มีส่วนบกพร่อง เช่น อาจมีความหมายเป็น ๒ แก่ได้ รูปภาพใช้ได้ดีก็ในการสอนศัพท์และใช้ทดสอบศัพท์ ส่วน การใช้ภาษากำเนติในการทดสอบภาษาต่างประเทศนั้น ลาโด^๕ แสดงความเห็นว่ ภาษากำเนติ ทรัพยากรในชั้นที่ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ใช้ในเมื่อเห็นว่าถ้าใช้ภาษาต่างประเทศแล้ว อาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจผิด ภาษากำเนติอาจจะใช้เป็นตัวเลือกในแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ เมื่อคำสั่งหรือคำถามเป็นภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษากำเนติเป็นคำถามหรือคำสั่ง โดยมี ตัวเลือกตอบเป็นภาษาต่างประเทศได้ นอกจากนั้นแล้ว ผู้เขียนยังมีความจำเป็นในการที่จะ ต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจในคำบางคำที่เป็นนามธรรม ซึ่งไม่อาจจะ ใช้รูปภาพเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจได้ชัดเจน ได้แก่อำกริยาบางคำ เช่น "open" หรือ "shut" คำกริยา (Function words) บางคำ เช่น "my," "your," "what" เป็นต้น

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั้งสองครั้ง มีจำนวนข้อดังนี้

๑. แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังครั้งที่หนึ่ง ๓๗ ข้อ ครั้งที่สอง ๑๕ ข้อ

^๕

Lado, op.cit. p. 219.

^๕

Lado, Robert , "Linguistic Science And Language Tests," in Selected Articles from Language Learning Series I. p p . 201-202.

๒. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ครั้งที่หนึ่ง ๑๓ ข้อ ครั้งที่สอง

๒๒ ข้อ

๓. แบบทดสอบไวยากรณ์ ครั้งที่หนึ่ง ๒๑ ข้อ ครั้งที่สอง ๒๒ ข้อ

๔. แบบทดสอบศัพท์ ครั้งที่หนึ่ง ๒๑ ข้อ ครั้งที่สอง ๒๓ ข้อ

รวมเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการทดลองสอบครั้งแรก ๗๖ ข้อ ครั้งที่สอง ๙๐ ข้อ

แบบทดสอบที่ใช้ในการทดลองสอบทั้งสองครั้ง รวม ๑๖๖ ข้อ

การทดลองใช้แบบทดสอบ

ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นครั้งนี้ ไปทดลองสอบครั้งแรกกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๕ โรงเรียนเดียวกันกับโรงเรียนที่ผู้เขียนกำลังทดลองวิธีสอนอยู่ ส่วนการทดลองสอบครั้งที่สอง ไม่สามารถจะกระทำกับนักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้ได้ เพราะเมื่อถึงกำหนดของสอบ ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มนี้ยังเรียนเนื้อหาต่อไปจนกว่าผู้เขียนได้สร้างแบบทดสอบ ผู้เขียนจึงต้องเปลี่ยนไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๗ จำนวน ๓๔ คน ของโรงเรียนเดียวกัน

การทดลองสอบทั้งสองครั้งนี้ กระทำเพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาลักษณะที่ดีดังต่อไปนี้คือ

๑. ข้อทดสอบแต่ละข้อ มีความยากง่ายเพียงไร เหมาะสมที่จะใช้ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้หรือไม่
๒. ข้อทดสอบแต่ละข้อมีอำนาจจำแนก (Discrimination power) เค็ด เก่งกับ เค็ดอ่อนมากน้อยเพียงไร
๓. ข้อทดสอบที่จะนำไปใช้จริง ควรจะมีกี่ข้อ
๔. ควรใช้เวลาเท่าใดในการทดสอบจริง

การวิเคราะห์ข้อทดสอบ

เมื่อได้ทดลองใช้แบบทดสอบเสร็จแล้ว ผู้เขียนได้นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ ๑ คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ ๐ หลังจากกรวบรวมคะแนนของแบบทดสอบแต่ละฉบับแล้ว ได้วิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และหาอำนาจในการจำแนก

เด็กเก่งกับเด็กอ่อน (r) ของข้อทดสอบทุกข้อ โดยวิธีดังต่อไปนี้เรียกว่า r

$$r = \frac{H - L}{N}$$
 (H คือจำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อทดสอบข้อนั้นถูก L คือจำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อทดสอบข้อนั้นถูก N คือจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม)

ทั้งนี้เพื่อกำหนดเลือกข้อสอบที่ใช้ไว้ในข้อทดสอบจริงต่อไป โดยถือค่า p ตั้งแต่ .๒๐ - .๘๐ และค่า r ตั้งแต่ .๒ ขึ้นไป

ผลของการวิเคราะห์ข้อทดสอบครั้งที่ ๑

๑. แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง บางข้อถามความยากง่ายและการอ่านอาจจำแนกยังไม่ดีพอ จึงได้ปรับปรุงใหม่ ๘ ข้อ รวมกับข้อที่ไว้ได้ ๗ ข้อ เป็นข้อทดสอบจริง

๑๕ ข้อ

๒. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เลือกข้อที่ไว้ได้ไว้ ๔ ข้อ ปรับปรุงใหม่ ๔ ข้อ เป็นข้อทดสอบจริง ๑๓ ข้อ

๓. แบบทดสอบไวยากรณ์ ได้คัดเลือกข้อที่ไว้ได้ ๑๓ ข้อ ปรับปรุงใหม่ ๒ ข้อ นำไปใช้ทดสอบจริง ๑๕ ข้อ

๔. แบบทดสอบศัพท์ ได้คัดเลือกข้อที่ไว้ได้ ๑๓ ข้อ ปรับปรุงใหม่ ๒ ข้อ นำไปใช้ทดสอบจริง ๑๕ ข้อ

ผลของการวิเคราะห์ข้อทดสอบครั้งที่ ๒

๑. แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง ได้คัดเลือกข้อที่ไว้ได้ไว้ ๑๑ ข้อ ปรับปรุงใหม่ ๑ ข้อ นำไปใช้จริง ๑๒ ข้อ

๒. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ได้คัดเลือกข้อที่ไว้ได้ไว้ ๑๕ ข้อ ปรับปรุงใหม่ ๒ ข้อ นำไปใช้จริง ๑๗ ข้อ

๓. แบบทดสอบไวยากรณ์ ได้คัดเลือกข้อที่ใช้ได้ไว้ ๑๑ ข้อ และปรับปรุงใหม่
อีก ๒ ข้อ นำไปใช้จริงรวม ๑๓ ข้อ

๔. แบบทดสอบศัพท์ ได้คัดเลือกเฉพาะข้อที่ใช้ได้ไว้ ๕ ข้อ

การวิเคราะห์ครั้งที่ ๒ นี้ ได้ขอทดสอบน้อยลงกว่าครั้งแรก เพราะเหตุที่ว่าคำศัพท์
หรือกระบวนประโยคใน เนื้อหาที่ใช้สร้างข้อทดสอบครั้งที่สองนี้ มีเพิ่มเติมอีกเป็นจำนวนไม่มากนัก
คำศัพท์หรือกระบวนประโยคที่ซ้ำกัน เป็นเหตุให้เลือกข้อทดสอบได้น้อยลง อนึ่งผู้เขียน
ได้คัดเลือกเอาแต่ข้อทดสอบที่ใช้ได้ตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้เป็นส่วนมาก มีการปรับปรุงแต่เพียง
น้อยขอ

เมื่อคัดเลือกแบบทดสอบชุดที่ ๑ ได้แล้ว ผู้เขียนก็นำไปทดสอบจริงครั้งหนึ่ง ต่อมาเมื่อ
คัดเลือกแบบทดสอบชุดที่ ๒ เสร็จ ก่อนจะนำไปใช้ทดสอบจริง ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบจริง
ชุดที่ ๑ มารวมควย แล้วจึงนำไปทดสอบจริงครั้งที่ ๒ ดังนั้นแบบทดสอบจริงครั้งที่ ๒ จึงประกอบ
ควยแบบทดสอบที่คัดเลือกได้จากการวิเคราะห์ครั้งที่ ๑ รวมกับแบบทดสอบที่คัดเลือกได้จากการ
วิเคราะห์ครั้งที่ ๒ ซึ่งมีจำนวนข้อทดสอบดังต่อไปนี้

๑. แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง $๑๕ + ๑๒ = ๒๗$ ข้อ

๒. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน $๑๓ + ๑๗ = ๓๐$ ข้อ

๓. แบบทดสอบไวยากรณ์ $๑๕ + ๑๓ = ๒๘$ ข้อ

๔. แบบทดสอบศัพท์ $๑๕ + ๕ = ๒๐$ ข้อ

รวมเป็นข้อทดสอบจริงที่ใช้ในการทดสอบครั้งที่หนึ่ง ๕๔ ข้อ ข้อทดสอบจริงที่ใช้ในการ
ทดสอบครั้งที่สอง ๑๐๕ ข้อ

ข้อทดสอบแต่ละข้อมีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ดังต่อไปนี้
นี้ คือ

ตาราง ๑. ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจในการจำแนก (r)
ของแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension)

แบบทดสอบครั้งที่ ๑			แบบทดสอบครั้งที่ ๒		
ตอน ✓ ข้อ	p	r	ตอน ✓ ข้อ	p	r
ตอนที่ ๑			ตอนที่ ๑		
๑	.๕๓	.๐๖*	๑	.๓๓	.๓๓*
๒	.๕๓	.๐๖*	๒	.๓๑	.๕๘
๓	.๕๔	.๑๒*	๓	.๓๑	.๓๕
๔	.๕๑	.๑๒*	๔	.๒๘	.๔๑
๕	.๔๘	.๐๖*	๕	.๒๘	.๒๘
๖	.๓๑	.๕๓	ตอนที่ ๒		
๗	.๒๘	.๔๑	๑	.๒๒	.๒๘
๘	.๒๕	.๕๓	๒	.๕๖	.๔๑
๙	.๓๑	.๓๑	๓	.๔๔	.๔๑
ตอนที่ ๒			ตอนที่ ๓		
๑	.๕๔	.๑๒*	๑	.๓๕	.๔๑
๒	.๔๘	.๒๓*	๒	.๒๘	.๒๘
๓	.๔๔	.๓๓	๓	.๓๑	.๒๓
๔	.๔๔	.๔๑	๔	.๔๐	.๔๑
๕	.๑๔	.๐๖*			
๖	.๐๘	.๐๖*			

(ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือข้อที่ต้องนำไปปรับปรุงใหม่ก่อนใช้ทดสอบจริง)

ตาราง ๒. ภาวความยากง่าย (p) และค่าอำนาจในการจำแนก (r)
ของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)

แบบทดสอบกรังที่ ๑			แบบทดสอบกรังที่ ๒				
ตอน ν ข้อ	p	r	ตอน ν ข้อ	p	r		
ตอนที่ ๑			ตอนที่ ๑				
๑	.๗๕	.๕๐	๑	.๖๘	.๕๐		
๒	.๗๑	.๓๕	๒	.๗๓	.๕๒		
๓	.๗๔	๐ *	๓	.๕๓	.๕๑		
๔	.๖๑	.๐๖ *	๔	.๕๕	.๕๓		
ตอนที่ ๒			๕	.๓๕	.๕๓		
๑	.๕๓	.๐๖ *	ตอนที่ ๒	๑	.๕๓	.๖๓	
๒	.๕๔	.๑๖ *		๒	.๓๘	.๕๑	
๓	.๖๘	.๕๑		๓	.๓๘	.๖๔ *	
๔	.๖๕	.๕๓		๔	.๓๘	.๕๑	
ตอนที่ ๓	๑	.๕๖	.๕๑	๕	.๓๒	.๕๑ *	
	๒	.๓๕	.๖๓	ตอนที่ ๓	๖	.๓๖	.๕๑ *
	๓	.๒๕	.๕๓		๑	.๕๕	.๕๑
	๔	.๖๑	.๖๕		๒	.๖๘	.๕๓
	๕	.๕๔	.๖๓		๓	.๖๕	.๕๓
			๔		.๖๖	.๕๓	
			๕		.๕๕	.๖๕	
			๖	.๓๖	.๖๕		

(ข้อที่ ๕ หมายความว่า * คือข้อที่นำไปปรับปรุงใหม่ก่อนใช้ทดสอบจริง)

ตาราง ๓. ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจในการจำแนก (r)
ของแบบทดสอบไวยากรณ์ (Structure)

การทดสอบครั้งที่ ๑			การทดสอบครั้งที่ ๒		
ข้อ ลำดับ	p	r	ข้อ ลำดับ	p	r
ตอนที่ ๑			ตอนที่ ๑		
๑	.๗๑	.๓๕	๑	.๗๑	.๕๔
๒	.๗๑	.๔๓	๒	.๖๘	.๕๓
๓	.๖๒	.๔๑	๓	.๖๕	.๓๔
๔	.๕๔	.๒๓	๔	.๔๗	.๔๗
๕	.๕๖	.๕๒	๕	.๓๘	.๕๓
๖	.๓๘	.๓๗*	๖	.๑๔	.๑๘*
๗	.๓๒	.๒๔	๗	.๑๔	.๑๖*
ตอนที่ ๒			ตอนที่ ๒		
๑	.๗๔	.๒๔	๑	.๔๐	.๒๔
๒	.๗๓	.๔๑	๒	.๔๑	.๒๓
๓	.๖๘	.๖๔	๓	.๓๘	.๒๔
๔	.๕๔	.๓๕	๔	.๓๔	.๓๕
๕	.๕๔	.๓๕	๕	.๒๔	.๒๓
๖	.๕๔	.๕๘	๖	.๓๐	.๔๗
๗	.๕๐	.๕๒			
๘	.๓๖	.๓๗*			

(ข้อที่เครื่องหมาย * คือข้อที่นำไปปรับปรุงใหม่ ก่อนใช้ทดสอบจริง)

ตาราง ๔. ภาควิชาภาษาอังกฤษ (p) และคำอ่านในการจำแนก (r)
ของแบบทดสอบศัพท์ (Vocabulary)

การทดสอบครั้งที่ ๑			การทดสอบครั้งที่ ๒		
ตอน	ข้อ		ตอน	ข้อ	
	p	r		p	r
ตอนที่ ๑			ตอนที่ ๑		
๑	.๘๘	.๑๒ *	๑	.๗๒	.๒๘
๒	.๗๑	.๓๔	๒	.๗๒	.๓๕
๓	.๒๕	.๕๕	๓	.๗๑	.๒๗
๔	.๔๔	.๒๕	๔	.๕๕	.๕๕
ตอนที่ ๒			๕	.๖๒	.๖๕
๑	.๗๕	.๔๑	ตอนที่ ๒		
๒	.๖๕	.๓๕	๑	.๗๑	.๓๕
๓	.๖๕	.๓๔	๒	.๕๓	.๒๗
๔	.๔๔	.๔๑			
ตอนที่ ๓			ตอนที่ ๓		
๑	.๕๕	.๑๒ *	๑	.๖๘	.๔๑
๒	.๖๗	.๔๑	๒	.๕๕	.๒๓
๓	.๕๐	.๔๑			
ตอนที่ ๔					
๑	.๗๓	.๒๕			
๒	.๖๘	.๕๒			
๓	.๕๓	.๓๕			
๔	.๔๑	.๒๓			

(ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือข้อที่นำไปปรับปรุงก่อนใช้ทดสอบจริง)

การจัดเรียงข้อทดสอบในแบบทดสอบ

ผู้เขียนได้เรียงข้อทดสอบจากข้อที่มีค่า p สูงสุด (ง่ายที่สุด) ไปหาข้อที่มีค่า p ต่ำสุด (ยากที่สุด) เป็นตอน ๆ ตามลักษณะของข้อทดสอบ เช่นข้อทดสอบตอนที่เห็นรูปภาพ ข้อทดสอบตอนที่เห็นภาษาอังกฤษล้วน เป็นต้น

→ การทักความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

เพื่อทราบว่าแบบทดสอบที่จัดเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะมีค่าความเชื่อมั่นมากน้อยเพียงไร ผู้เขียนจึงนำเอาข้อทดสอบที่คัดเลือกไว้จากการทดลองสอบครั้งที่สอง มาหาค่าความเชื่อมั่นของแต่ละฉบับ และทั้ง ๔ ฉบับรวมกัน โดยใช้สูตรของ กูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n\sigma_t^2 - M(M-1)}{\sigma_t^2 (n-1)}$$

(วิธีการคำนวณได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก.)

เมื่อคำนวณเสร็จแล้ว ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบดังต่อไปนี้

ตาราง ๕. แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่คัดเลือกจากการวิเคราะห์ครั้งที่สอง เป็นรายฉบับ และทั้ง ๔ ฉบับรวมกัน

แบบทดสอบ	ค่าความเชื่อมั่น r_{tt}
ความเข้าใจในการฟัง	.๖๔
ความเข้าใจในการอ่าน	.๓๕
ไวยากรณ์	.๖๔
ศัพท์	.๔๒
รวม ๔ ฉบับ	.๔๒

^๗ Guilford, J. P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, p. 496.

๓. การดำเนินการทดลอง

๑. การเตรียมตัวก่อนการทดลองสอน ผู้เขียนได้เตรียมตัวดังนี้

ก. ศึกษาวิธีการสอนทั้งสองแบบว่ามีความมุ่งหมายอย่างไร มีวิธีดำเนินการสอนอย่างไร

ข. ศึกษาหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อทราบความมุ่งหมายของหลักสูตร

ค. ศึกษาโครงการสอนของโรงเรียนที่ใช้ทดลอง เพื่อจะได้วางโครงการสอนของตนให้สอดคล้องกับการสอนของโรงเรียน

ง. ศึกษาหนังสือแบบเรียน

จ. ศึกษาคู่มือครู

ฉ. เมื่อศึกษาเนื้อหาต่าง ๆ ตามรายการข้างบนนี้แล้ว ผู้เขียนก็ได้จัดทำโครงการสอนระยะยาวตลอดเวลา ๑ ภาคเรียน

ช. จัดทำโครงการสอนบทเรียนแต่ละบทโดยละเอียด ทั้งวิธีสอนแบบแปล และวิธีสอนแบบภาษาศาสตร์ รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์การสอนด้วย

๒. ข. จัดตารางสอนเวลาเรียน ให้แต่ละชั้นมีโอกาสดูใ้เรียนในตอนเช้าและตอนบ่ายเท่า ๆ กัน

๓. การดำเนินการทดลองสอน ผู้เขียนเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง ในภาคต้นของปีการศึกษา ๒๕๑๒ โดยสอนเนื้อหาเหมือนกัน แบบเรียนชุดเดียวกัน ใช้เวลาเรียนเท่ากัน แต่แตกต่างกับวิธีการสอน คือกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบวิธีแปล (Translation Method) กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method)

๔. ระยะเวลาที่ทำการสอน ใช้เวลาสอนกลุ่มละ ๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมระยะเวลาทั้งหมดในการทดลองสอนกลุ่มละ ๕๕ ชั่วโมง

๕. การดำเนินการทดสอบ เมื่อได้ทำการทดลองสอนครบตามที่กำหนดไว้แล้ว ผู้เขียนก็ทำการทดสอบ ก็ทดสอบครั้งที่หนึ่ง หลังจากที่ได้สอนบทที่ ๖ ในหนังสือ The Oxford English

Course for Thailand B. I จบแล้ว และทดสอบครั้งที่สอง หลังจากที่ได้สอบจบปีที่ ๑๑ ของหนังสือเล่มเดียวกันนี้ ผู้เขียนเป็นผู้ทดสอบเอง โดยได้รับความช่วยเหลือจากครูประจำชั้น ผู้เขียนใช้เวลาในการทดสอบดังนี้

การทดสอบครั้งที่หนึ่ง ใช้เวลา ๑ ชั่วโมง โดยใช้เวลาทำข้อทดสอบฉบับละ ๑๕ นาที

การทดสอบครั้งที่สอง ใช้เวลา ๑.๓๐ ชั่วโมง โดยใช้เวลาทำแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง ๓๐ นาที แบบทดสอบอีก ๓ ฉบับ ใช้เวลาทำฉบับละ ๒๐ นาที

การทดสอบครั้งที่สอง โดยเฉพาะการทดสอบความเข้าใจในการฟัง ใช้เวลานานกว่าการทดสอบอื่น เพราะเป็นการทดสอบที่ต้องการเวลาสำหรับกรอ่านหรือพูดข้อความให้นักเรียนฟัง ฉะนั้นเวลาที่ใช้ในการทดสอบครั้งที่สองนี้ จึงเป็นเวลานานถึง ๑.๓๐ ชั่วโมง แต่ทั้งนี้ผู้เขียนคิดว่าจะไม่เป็นการทำให้นักเรียนเหนื่อย หรือเกิดความเบื่อหน่ายเท่าใดนัก เพราะในการทดสอบฟังนั้น นักเรียนได้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ฟัง หรือดูกริยาที่ครูแสดง นอกเหนือไปจากการอ่านและคิดอย่างเฉยๆ ส่วนข้อทดสอบฉบับอื่น ๆ นั้น ใช้เวลาน้อย และได้ให้เวลานักเรียนพักระหว่างข้อสอบแต่ละฉบับครั้งละ ๕ นาที เป็นการผ่อนคลายอารมณ์แล้ว เมื่อทดสอบเสร็จแต่ละครั้ง ผู้เขียนได้นำคำตอบมาตรวจไว้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ ๑ คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ ๐ แล้วรวบรวมข้อมูลที่ได้นำไปให้วิเคราะห์ต่อไป.

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ ข้อมูลและผลของการทดลอง

การให้คะแนนแบบทดสอบ

ผู้เขียนได้ทำการทดสอบสองครั้ง และ เมื่อทดสอบแต่ละครั้งเสร็จ ผู้เขียนได้นำข้อทดสอบมาตรวจวิเคราะห์คะแนน เช่นเดียวกับเมื่อครั้งทดลองสอบ คือให้คะแนนข้อทดสอบที่นักเรียนตอบถูกข้อละ ๑ คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ ๐ แบบทดสอบทั้งสองชุดมีคะแนนดังนี้

แบบทดสอบชุดที่ ๑

ฉบับที่ ๑ วัดความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension) มี ๑๕ ข้อ

คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน

ฉบับที่ ๒ วัดความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) มี ๑๓ ข้อ

คะแนนเต็ม ๑๓ คะแนน

ฉบับที่ ๓ วัดความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ (Structure) มี ๑๕ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน

ฉบับที่ ๔ วัดความรู้ในเรื่องศัพท์ (Vocabulary) มี ๑๔ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน

แบบทดสอบจริงชุดที่ ๒

ฉบับที่ ๑ วัดความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension) มี ๒๗ ข้อ

คะแนนเต็ม ๒๗ คะแนน

ฉบับที่ ๒ วัดความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) มี ๓๐ ข้อ

คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน

ฉบับที่ ๓ วัดความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ (Structure) มี ๒๕ ข้อ คะแนนเต็ม

๒๕ คะแนน

๑๕ ข้อ เข้าใจแล้ว

ฉบับที่ ๔ วัดความรู้ในเรื่องศัพท์ (Vocabulary) มี ๒๔ ข้อ คะแนนเต็ม

๒๔ คะแนน

การจัดกระทำกับข้อมูล

หลังจากตรวจให้คะแนนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เขียนได้รวมคะแนนของการทดสอบแต่ละฉบับ ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไว้เป็นตอน ๆ นำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ t-test เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่มนี้ ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร เพื่อการนี้ผู้เขียนได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะมีความสามารถเท่าเทียมกันในด้านต่อไปนี้

๑. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการฟังแล้วเข้าใจ
๒. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการอ่านแล้วเข้าใจ
๓. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ไวยากรณ์
๔. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการเรียนรู้คำศัพท์

การทดสอบครั้งที่ ๑

ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบแต่ละฉบับ มาวิเคราะห์ผลโดยใช้ t-test เพื่อหาความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในการเรียนรู้อังกฤษ ซึ่งปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง ๒. ต่อไปนี้

ตาราง ๖. แสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจากการทดสอบครั้งที่ ๑

วิชา	$\bar{X}_E$	$\bar{X}_C$	$\bar{X}_E - \bar{X}_C$	$S_{\bar{X}_E - \bar{X}_C}$	t	F
ความเข้าใจในการฟัง	๑๒.๒๕๕๓	๑๖.๒๕	.๐๓๕๓	.๕๔๘๐	.๔๓	
ความเข้าใจในการอ่าน	๘.๒๕๕๓	๗.๓๕	.๙๐๕๓	.๘๓๔๓	๑.๑๕๔	
ไวยากรณ์	๕.๕๓๑๔	๑๐.๐๕๓๓	-.๕๒๒๓	.๖๕๘๒	.๑๕๑	
ศัพท์	๑๓.๖๒๕	๑๖.๘๓๕	-.๓๕๓๕	.๕๒๕	๑.๑๕๔	

จากการาง ๖. แสดงว่าในการทดสอบครั้งที่ ๑

๑. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟัง

ได้ค่า $t = .๔๓$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเข้าใจในการฟังไม่แตกต่างกัน

๒. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน

ได้ค่า $t = ๑.๑๕๔$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

๓. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนรู้ไวยากรณ์

ได้ค่า $t = .๑๕๑$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเรียนรู้ไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน

๔. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนรู้ศัพท์

ได้ค่า $t = ๑.๑๕๔$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเรียนรู้ศัพท์ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลไ้ว่าในการทดสอบครั้งที่ ๑ นี้ นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนแบบวิธีแปล
และนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนแบบวิธีภาษาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทั้ง ๔ ด้าน

คือความเข้าใจในการฟัง ความเข้าใจในการอ่าน ไวยากรณ์และศัพท์ ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบครั้งที่ ๒

ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบแต่ละฉบับ มาวิเคราะห์ผลโดยใช้ t-test เพื่อหาความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง ๗. ต่อไปนี้

ตาราง ๗. แสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม จากการทดสอบครั้งที่ ๒

วิชา	$\bar{X}_E$	$\bar{X}_C$	$\bar{X}_E - \bar{X}_C$	$S_{\bar{X}_E - \bar{X}_C}$	t	P
ความเข้าใจในการฟัง	๒๐.๗๖๖๖	๑๖.๐๕๕๕	-๓.๗๑๑๑	๑.๗๖๖๖	๑.๕๓๓	< .๐๕
ความเข้าใจในการอ่าน	๑๘.๐๖๖๖	๑๕.๕๕๕๕	-๒.๕๑๑๑	๑.๗๖๖๖	๒.๕๖๖	
ไวยากรณ์	๑๖.๘๘๘๘	๑๗.๐๐	-๐.๑๑๑๑	๑.๖๖๖๖	๐.๕๕๕	
ศัพท์	๒๐.๖๖๖๖	๑๘.๕๕๕๕	๒.๑๑๑๑	๑.๖๖๖๖	๓.๖๖๖	< .๐๑

จากตาราง ๗. แสดงว่า ในการทดสอบครั้งที่ ๒

๑. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟัง

ได้ค่า $t = ๑.๕๓๓$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเข้าใจในการฟัง ไม่แตกต่างกัน

๒. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน

ได้ค่า $t = ๒.๕๖๖$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีความสามารถในการเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน และเพื่อพิจารณาจะแนบเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม นี่ก็เนื่องนักเรียนกลุ่มทดลอง

มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างเห็นชัด

๓. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนรู้ไวยากรณ์

ได้ค่า $t = .๐๗$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเรียนรู้ไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน

๔. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนรู้ศัพท์

ได้ค่า $t = ๓.๒๒$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ แสดงว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้ว พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม นั่นคือนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเรียนรู้ศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างเห็นชัด

สรุปผลไต่คว้าในการทดสอบครั้งที่ ๒ นี้ นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนแบบวีซีแปด มีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่าน และการเรียนรู้ศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ แต่นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟังและการเรียนรู้ไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน

ผลรวมของการทดสอบครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒

ผู้เขียนได้นำคะแนนของการทดสอบครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ มารวมกันแล้ววิเคราะห์ข้อมูลครั้ง ใดโดยใช้ t -test เช่นกัน ปรากฏผลความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังแสดงไว้ในตาราง ๔. ต่อไปนี้

ตาราง ๔. แสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม จากผลรวมของการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง

วิชา	$\bar{X}_E$	$\bar{X}_C$	$\bar{X}_E - \bar{X}_C$	$S_{\bar{X}_E - \bar{X}_C}$	t	P
ความเข้าใจในการฟัง	๓๓.๑๔๒๕	๓๓.๕๙๓๓	-๐.๔๕๐๘	๑.๐๒๑๔	.๕๕๑	
ความเข้าใจในการอ่าน	๒๒.๙๑๔๒	๒๓.๘๑๒๕	๓.๑๐๓๓	๑.๔๘๘๕	๒.๐๘๓	<.๐๕
ไวยากรณ์	๒๒.๖๕๓๑	๒๓.๘๑๒๕	-๑.๑๕๙๔	๑.๘๕๓๐	.๖๒๓	
ศัพท์	๓๔.๕๒๕๕	๓๑.๖๘๓๕	๒.๘๔๑๐	.๙๓๒๒	๒.๘๑๙	<.๐๑

จากตาราง ๔. แสดงว่า จากการรวมผลของการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง

๑. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟัง

ไคค่า $t = .๕๕๑$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการด้านความเข้าใจในการฟังไม่แตกต่างกัน

๒. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน

ไคค่า $t = ๒.๐๘๓$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียนทั้ง
๒ กลุ่ม มีความสามารถในการด้านความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย
แล้ว ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม นี้ก็ว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง
มีความสามารถในการด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างเด่นชัด

๓. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนรู้ไวยากรณ์

ไคค่า $t = .๖๒๓$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่า นักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเรียนรู้ไวยากรณ์ ไม่แตกต่างกัน

๔. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนรู้ศัพท์

ไคค่า $t = ๒.๘๑๙$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ แสดงว่านักเรียนทั้ง
๒ กลุ่มมีความสามารถในการเรียนรู้ศัพท์แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้ว

ตาราง ๕. ตารางแสดงความแตกต่างระหว่างความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

๐	วิชา	$\bar{X}_E$	$\bar{X}_C$	$\bar{X}_E - \bar{X}_C$	$S_{\bar{X}_E - \bar{X}_C}$	t	P
	ความเข้าใจในการฟัง	.๒๒๕	.๔๘๖๓	-.๒๔๐๒	.๔๐๗๕	.๕๔๕	
	ความเข้าใจในการอ่าน	๑.๐๐	.๒๕	.๗๕	.๔๒๐๒	๑.๗๘๕	
	ไวยากรณ์	.๘๕๗๑	.๘๔๓๗	.๐๑๓๔	.๔๐๘๘	.๐๒๖	
	ศัพท์	.๒๒๕	-.๐๖๒๕	.๒๘๗๕	.๓๘๗๖	.๘๔๔	

จากตาราง ๕. แสดงว่าความแตกต่างระหว่างความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของ
นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม เป็นดังนี้

๑. ความแตกต่างของความก้าวหน้าในด้านความเข้าใจในการฟัง

ไคค่า $t = .๕๔๕$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความก้าวหน้าในด้านความเข้าใจในการฟังไม่แตกต่างกัน

๒. ความแตกต่างของความก้าวหน้าในด้านความเข้าใจในการอ่าน

ไคค่า $t = ๑.๗๘๕$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความก้าวหน้าในด้านความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

๓. ความแตกต่างของความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไวยากรณ์

ไคค่า $t = .๐๒๖$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน

๔. ความแตกต่างของความก้าวหน้าในการเรียนรู้ศัพท์

ไคค่า $t = .๘๔๔$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่านักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ศัพท์ไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนแบบแปล และกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนแบบภาษาศาสตร์ มีความก้าวหน้าในด้านการเข้าใจในการฟัง การเข้าใจในการอ่าน การเรียนรู้ไวยากรณ์ และศัพท์ ไม่แตกต่างกัน

ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อตัดเอาข้อทดสอบตอนที่ไวยากรณ์เป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจออก

แบบทดสอบที่ผู้เขียนสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามลักษณะของข้อทดสอบออกเป็น ๓ ตอน คือตอนที่ไวยากรณ์เป็นเครื่องตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ตอนที่ไวยากรณ์ถูกเป็นเครื่องตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และตอนที่ไวยากรณ์ไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ การใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจในแบบทดสอบนี้ ผู้เขียนจะได้อธิบายขึ้นโดยอ้างอิงหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบภาษาจริง ดังต่อไปนี้ก็ตาม แต่เมื่อมาพิจารณาถึงวิธีการสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ที่สอนแก่นักเรียนกลุ่มควบคุมแล้ว เห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มนี้เรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เทียบความหมายเป็นภาษาไทย ฉะนั้นเมื่อต้องมาทำแบบทดสอบที่ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ก็อาจจะทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ทำแบบทดสอบชนิดนี้ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ผู้เขียนจึงใคร่จะเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งว่า เมื่อไม่มีข้อทดสอบตอนที่ไวยากรณ์ไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความรู้ความเข้าใจแล้ว ผลจะเป็นอย่างไร

ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ เลือกเฉพาะแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบศัพท์วิเคราะห์ เหตุที่เลือกเฉพาะ ๒ ฉบับนี้ เป็นเพราะว่ามีข้อทดสอบที่ไวยากรณ์ไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจน้อยมาก นำแบบทดสอบ ๒ ฉบับนี้มาตัดตอนที่ไวยากรณ์ไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจออก คงเหลือจำนวนข้อทดสอบของแต่ละฉบับ ในแต่ละชุด ดังต่อไปนี้

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๑ ตัดออก ๕ ข้อ คงเหลือ ๘ ข้อ

เป็นคะแนนเต็ม ๘ คะแนน

แบบทดสอบศัพท์ ชุดที่ ๑ ตัดออก ๓ ข้อ คงเหลือ ๘ ข้อ เป็นคะแนนเต็ม ๘ คะแนน

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๒ ตัดออก ๑๐ ข้อ คงเหลือ ๑๔ ข้อ

เป็นคะแนนเต็ม ๑๔ คะแนน

แบบทดสอบศัพท์ ชุดที่ ๒ ตัดออก ๑๐ ข้อ คงเหลือ ๑๔ ข้อ เป็นคะแนนเต็ม

๑๔ คะแนน

ผู้เขียนได้รวมคะแนนใหม่ แล้วนำไปวิเคราะห์โดยใช้ t-test เพื่อหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง ๑๐. ต่อไปนี้

ตาราง ๑๐. ตารางแสดงความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม เมื่อแบบ
ทดสอบไม่ใช่ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจ

การทดสอบครั้งที่ วิชา	$\bar{X}_E$	$\bar{X}_C$	$\bar{X}_E - \bar{X}_C$	$S_{\bar{X}_E - \bar{X}_C}$	t	P
<u>การทดสอบครั้งที่ ๑</u>						
ความเข้าใจในการอ่าน	๖.๑๑๔๖	๖.๒๕๑๖	-๑.๑๓๗๐	.๒๖๔๔	.๖๓๒	
ศัพท์	๓.๐๕๓๑	๓.๐๘๓๓	-๐.๐๓๐๒	.๕๓๔๖	.๑๓๓	
<u>การทดสอบครั้งที่ ๒</u>						
ความเข้าใจในการอ่าน	๑๑.๕๒๓๓	๑๐.๓๑๔๖	.๘๑๓๕	.๖๓๕๖	๑.๑๘๓	
ศัพท์	๑๑.๘๓๒๖	๑๐.๘๓๑๔	๑.๐๐๐๘	.๕๓๓๖	๑.๘๓๕	
<u>ผลรวมของการทดสอบ</u>						
<u>๒ ครั้ง</u>						
ความเข้าใจในการอ่าน	๑๗.๓๔๒๖	๑๗.๕๘๓๓	-.๑๔๐๗	.๗๘๕๖	.๑๘๘	
ศัพท์	๑๔.๑๑๔๖	๑๑.๒๕	.๘๖๒๖	.๗๐๘๓	๑.๒๖๘	

จากตาราง ๑๐. แสดงว่า เมื่อใช้แบบทดสอบตอนที่ ใช้ภาษาไทยเป็น เครื่องตรวจสอบ
ความรู้ความเข้าใจ ออกแล้ว ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เป็นดังนี้

๑. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน ในการทดสอบ
ครั้งที่ ๑ ได้ค่า $t = .๖๓๒$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่า
เมื่อใช้แบบทดสอบที่ ใช้ภาษาไทยออกจากแบบทดสอบความ เข้าใจในการอ่านชุดที่ ๑ แล้ว นักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน

๒. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านคำศัพท์ในการทดสอบ ครั้งที่ ๑
 ไคค่า $t = .๑๓๓$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่าเมื่อตัด
 ข้อทดสอบที่ใช้ภาษาไทยออกจากแบบทดสอบศัพท์ ชุดที่ ๑ แล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม
 ควบคุม มีความสามารถในการเรียนรู้ศัพท์ไม่แตกต่างกัน

๓. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน ในการทดสอบ
ครั้งที่ ๒ ไคค่า $t = ๑.๑๙๗$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่า
 เมื่อตัดข้อทดสอบที่ใช้ภาษาไทยออกจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ชุดที่ ๒ แล้ว นักเรียน
 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน

๔. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ศัพท์ ในการทดสอบ ครั้งที่ ๒
 ไคค่า $t = ๑.๙๓๕$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่า เมื่อตัด
 ข้อทดสอบที่ใช้ภาษาไทยออกจากแบบทดสอบศัพท์ ชุดที่ ๒ แล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม
 ควบคุมมีความสามารถในการเรียนรู้ศัพท์ไม่แตกต่างกัน

๕. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน เมื่อรวมผล
ของการทดสอบ ๒ ครั้ง เข้าด้วยกัน ไคค่า $t = .๘๘๘$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 ความเชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่าเมื่อตัดข้อทดสอบภาษาไทยออกจากแบบทดสอบความเข้าใจในการ
 อ่านทั้ง ๒ ชุดแล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน

๖. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ศัพท์ เมื่อรวมผลของการ
ทดสอบ ๒ ครั้ง เข้าด้วยกัน ไคค่า $t = ๑.๒๐๘$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความ
 เชื่อมั่น .๐๕ แสดงว่าเมื่อตัดข้อทดสอบภาษาไทยออกจากแบบทดสอบศัพท์ทั้ง ๒ ชุดแล้ว นักเรียน
 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการเรียนรู้ศัพท์ไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า เมื่อตัดข้อทดสอบตอนที่ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือตรวจสอบความหมาย
 ออกจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบศัพท์แล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่ง
 เรียนแบบวิธีแปลและนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนแบบวิธีภาษาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ในความ
 เข้าใจในการอ่าน และการเรียนรู้ศัพท์ไม่แตกต่างกันในการทดสอบทุกครั้ง

บทที่ ๕

บทคัดย่อ สรุป อภิปรายผลของการค้นคว้าและขอเสนอแนะ

๑. บทย่อ

ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบันนี้ก็คือ ปัญหาที่ว่านักเรียนจำนวนไม่น้อยที่สำเร็จชั้นประถมศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นก็ดี หรือที่สำเร็จชั้นประถมศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายก็ดี ยังมีความรู้ภาษาอังกฤษไม่พอที่จะใช้การได้ ทั้ง ๆ ที่ได้เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานพอสมควร สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเช่นนี้ ย่อมได้แก่วิธีการสอนเป็นสำคัญ วิธีการสอนที่ใช้อยู่โดยทั่ว ๆ ไปในขณะนี้ อาจแบ่งได้เป็น ๒ วิธีใหญ่ ๆ ก็วิธีการสอนแบบวิธีแปล (Translation Method) อันเป็นวิธีสอนเก่าแก่ที่ใช้กันมาแต่ดั้งเดิม และวิธีการสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) อันเป็นวิธีการสอนแบบใหม่ ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันอยู่ในวงการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปในปัจจุบัน วิธีการสอนทั้งสองแบบนี้มีความเชื่อถือและความมุ่งหมายต่างกัน วิธีการสอนแบบวิธีแปลมุ่งในทักษะของการอ่านและเขียน โดยเชื่อว่าการแปลและการเรียนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ จะช่วยในการอ่านและเขียน ส่วนวิธีการสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ ไม่เห็นด้วยกับการใช้แปลในการสอนภาษา และมีความเชื่อว่าการฝึกฟังและพูดก่อนอ่านและเขียน จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการสอนนั้นจะมีเพื่อทักษะใดก็ตาม เมื่อมีความเชื่อถือแตกต่างกันเช่นนี้ ผู้เขียนจึงสนใจที่จะทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนทั้งสองแบบนี้ดูว่า แต่ละแบบจะช่วยให้ผลในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษประการใด โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบผลของวิธีการสอนแบบวิธีแปลและแบบวิธีของภาษาศาสตร์ ที่มคอ

๑. ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension)

๒. ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)

๓. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ (Structure)

๔. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary)

ผู้เขียนได้ตั้งสมมติฐานในการค้นคว้าครั้งนี้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิธีแปล และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ จะมีความสามารถเท่าเทียมกันในด้านต่อไปนี้

๑. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการฟังแล้วเข้าใจ
๒. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการอ่านแล้วเข้าใจ
๓. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ไวยากรณ์
๔. มีความสามารถเท่าเทียมกันในการเรียนรู้คำศัพท์

วิธีดำเนินการ

ก. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน ของโรงเรียนวัดใหม่-ของลม จังหวัดระนอง จำนวน ๗๑ คน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมีนักเรียน ๓๖ คน อีกกลุ่มหนึ่งมีนักเรียน ๓๕ คน โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการแบ่งกลุ่มตามหลักการแบ่งชั้นของโรงเรียน โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในปีการศึกษา ๒๕๑๒ เป็นเกณฑ์ ในการแบ่ง ส่วนการจัดว่ากลุ่มใดจะเป็นกลุ่มทดลอง (Experimental group) และกลุ่มใดจะเป็นกลุ่มควบคุม (Control group) นั้น ผู้เขียนเป็นผู้จัดเองโดยการจับสลาก กลุ่มทดลองนี้เรียนโดยวิธีแปล กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีของภาษาศาสตร์

ข. การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ผู้เขียนได้สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ๒ ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยแบบทดสอบ ๔ ฉบับ ดังต่อไปนี้

ฉบับที่ ๑	แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง	ชุดที่หนึ่ง ๓๗ ข้อ	ชุดที่สอง ๑๔ ข้อ
ฉบับที่ ๒	แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน	ชุดที่หนึ่ง ๑๓ ข้อ	ชุดที่สอง ๒๒ ข้อ
ฉบับที่ ๓	แบบทดสอบไวยากรณ์	ชุดที่หนึ่ง ๒๑ ข้อ	ชุดที่สอง ๒๒ ข้อ
ฉบับที่ ๔	แบบทดสอบศัพท์	ชุดที่หนึ่ง ๒๑ ข้อ	ชุดที่สอง ๒๓ ข้อ

รวมเป็นแบบทดสอบชุดที่หนึ่ง ๙๖ ข้อ ชุดที่สอง ๕๑ ข้อ ทั้งสองชุดรวม ๑๔๗ ข้อ

ก. การทดลองใช้แบบทดสอบ

๑. แบบทดสอบชุดที่หนึ่ง นำไปทดลองสอบครั้งที่หนึ่ง กับนักเรียนชั้นประถม ปีที่ ๕/๕ จำนวน ๓๔ คน ของโรงเรียนวัดใหม่ทองลม ที่ผู้เขียนกำลังทดลองสอนอยู่
๒. แบบทดสอบชุดที่สอง นำไปทดลองสอบครั้งที่สอง กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถม ปีที่ ๕/๗ จำนวน ๓๔ คน ของโรงเรียนเดียวกัน

ง. การวิเคราะห์แบบทดสอบ

ผู้เขียนได้วิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก discrimination power (r) ของข้อทดสอบทุกข้อ โดยใช้วิธีการต่อไปนี้คือหาค่า r

$$r = \frac{H-L}{N}$$

ผู้เขียนได้คัดเลือกข้อทดสอบโดยถือค่า p ตั้งแต่ .๒๐ - .๘๐ และค่า r ตั้งแต่ .๒๐ ขึ้นไป และได้ปรับปรุงข้อทดสอบบางข้อที่มีค่า p และค่า r ไม่เข้าตามเกณฑ์นี้เป็อย่างขอ เพื่อให้จำนวนข้อทดสอบไม่น้อยเกินไป

ผลของการวิเคราะห์แบบทดสอบชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ของแต่ละฉบับ มีดังนี้

ฉบับที่ ๑ แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง

ชุดที่ ๑	เลือกได้ ๙ ข้อ	ปรับปรุง ๘ ข้อ	รวม ๑๕ ข้อ
ชุดที่ ๒	เลือกได้ ๑๑ ข้อ	ปรับปรุง ๑ ข้อ	รวม ๑๒ ข้อ

ฉบับที่ ๒ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

ชุดที่ ๑	เลือกได้ ๙ ข้อ	ปรับปรุง ๔ ข้อ	รวม ๑๓ ข้อ
ชุดที่ ๒	เลือกได้ ๑๕ ข้อ	ปรับปรุง ๒ ข้อ	รวม ๑๗ ข้อ

ฉบับที่ ๓ แบบทดสอบไวยากรณ์

ชุดที่ ๑	เลือกได้ ๑๓ ข้อ	ปรับปรุง ๒ ข้อ	รวม ๑๕ ข้อ
ชุดที่ ๒	เลือกได้ ๑๑ ข้อ	ปรับปรุง ๒ ข้อ	รวม ๑๓ ข้อ

ฉบับที่ ๔ แบบทดสอบศัพท์

ชุดที่ ๑ เลือกได้ ๑๓ ข้อ ปรับปรุง ๒ ข้อ รวม ๑๕ ข้อ

ชุดที่ ๒ เลือกได้ ๔ ข้อ รวม ๔ ข้อ

จ. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ เพื่อทราบว่าแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้วจะมีค่าความเชื่อมั่นเพียงไร ผู้เขียนจึงได้นำแบบทดสอบชุดที่ ๒ มาหาความเชื่อมั่นเป็นรายฉบับ และทั้ง ๔ ฉบับรวมกัน พบว่า

ฉบับที่ ๑ แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง มีค่าความเชื่อมั่น = .๖๔

ฉบับที่ ๒ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน มีค่าความเชื่อมั่น = .๗๕

ฉบับที่ ๓ แบบทดสอบไวยากรณ์ มีค่าความเชื่อมั่น = .๖๔

ฉบับที่ ๔ แบบทดสอบศัพท์ มีค่าความเชื่อมั่น = .๕๒

รวมทั้ง ๔ ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น = .๕๒

ฉ. การดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง

๑. การเตรียมตัว ผู้เขียนได้ศึกษาหลักสูตร และ เอกสารเกี่ยวกับวิธีการสอน รวมทั้งหนังสือบทเรียนและคู่มือครู แล้วจึงได้ทำโครงการสอนระยะยาวตลอดเวลา ๑ ภาคเรียน และทำเตรียมการสอนของบทเรียนแต่ละบททั้งวิธีการสอนแบบแปล และวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์

๒. การดำเนินการสอน ผู้เขียนเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเอง โดยใช้แบบเรียนเล่มเดียวกัน จัดเวลาให้นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มได้มีโอกาสเรียนในตอนที่เขาจะสบายเท่า ๆ กัน และจัดให้นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีจำนวนชั่วโมงเรียนเท่ากัน ดังนั้น สิ่งที่จะทำให้นักเรียนมีผลในการเรียนแตกต่างกัน จึงอยู่ที่วิธีการสอนต่างกัน ก็คือกลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบวิธีแปล และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์

ข. การดำเนินการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง การทดสอบกระทำ ๒ ครั้ง ตามโครงการที่วางไว้ คือ ทดสอบครั้งที่ ๑ ภายหลังที่ได้สอนบทเรียนในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand ฉบับที่ ๒ และทดสอบครั้งที่ ๒ ภายหลังที่ได้สอนจนจบหนังสือของหนังสือแบบเรียนเล่มเดียวกัน

การทดสอบครั้งที่ ๑ ใช้แบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว ชุดที่ ๑ ประกอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง ๑๕ ข้อ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ๑๓ ข้อ แบบทดสอบไวยากรณ์ ๑๔ ข้อ แบบทดสอบศัพท์ ๑๕ ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบฉบับละ ๑๕ นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบ ๑ ชั่วโมง

การทดสอบครั้งที่ ๒ ใช้แบบทดสอบชุดที่ ๑ (ซึ่งได้ใช้ในการทดสอบครั้งที่ ๑ แล้ว นำมาใช้ข้อที่ ๑-๒๐) รวมกับแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ชุดที่ ๒ แบบทดสอบแต่ละฉบับมีจำนวนข้อดังนี้ แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง ๒๐ ข้อ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ๓๐ ข้อ แบบทดสอบไวยากรณ์ ๒๕ ข้อ และแบบทดสอบศัพท์ ๒๕ ข้อ แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังใช้เวลาทดสอบ ๓๐ นาที ที่เหลืออีก ๓ ฉบับ ใช้เวลาทดสอบฉบับละ ๒๐ นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้ ๑.๓๐ ชั่วโมง

ข. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาครบแล้ว ผู้เขียนได้ดำเนินการตรวจวิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบเอง พร้อมทั้งได้ตรวจทานการให้คะแนนนั้นด้วย หลังจากการตรวจวิเคราะห์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เขียนได้นำคะแนนของแบบทดสอบแต่ละฉบับทั้งของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ t -test โดยดำเนินการวิเคราะห์เป็นตอน ๆ คือ วิเคราะห์คะแนนของการทดสอบครั้งที่ ๑, วิเคราะห์คะแนนของการทดสอบครั้งที่ ๒, นำคะแนนของการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมารวมกัน แล้ววิเคราะห์, นำคะแนนของแบบทดสอบชุดที่ ๑ ซึ่งใช้ทดสอบไว้ ๒ ครั้ง มาหาความแตกต่างเป็นรายคน เพื่อหาความก้าวหน้าของแต่ละคน แล้วนำมาวิเคราะห์, และนำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบศัพท์ มาศึกษาทดสอบตอนที่ใช้ภาษาไทย เป็นเครื่องตรวจสอบความหมายออก ตรวจสอบคะแนนใหม่ทั้งในการทดสอบครั้งที่ ๑, การทดสอบครั้งที่ ๒, และการรวมคะแนนการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบว่า เมื่อแบบทดสอบไม่ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความรู้ความเข้าใจแล้ว ผลการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่มจะเป็นอย่างไร

* ผลที่ได้จากการวิเคราะห์การทดสอบครั้งที่ ๑

๑. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
๒. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
๓. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
๔. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

* ผลที่ได้จากการวิเคราะห์การทดสอบครั้งที่ ๒

๑. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
๒. กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕
๓. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
๔. กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

* ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลรวมของการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง

๑. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
๒. กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕
๓. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไวยากรณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. กลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนรู้ที่สูงกว่ากลุ่มควบคุม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์แผนความก้าวหน้าของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

๑. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความก้าวหน้าในการทำความเข้าใจในการฟัง
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความก้าวหน้าในการทำความเข้าใจในการอ่าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไวยากรณ์แตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์แผนการทดสอบของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อตัด
ข้อทดสอบที่ไวยากรณ์ไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจออกจากแบบทดสอบความเข้าใจในการ
อ่านและแบบทดสอบศัพท์

การทดสอบครั้งที่ ๑ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจ
ในการอ่าน และการเรียนรู้ศัพท์ ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบครั้งที่ ๒ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจ
ในการอ่าน และการเรียนรู้ศัพท์ ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับในการทดสอบครั้งที่ ๑

ผลรวมของการทดสอบ ๒ ครั้ง ก็คงปรากฏว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน และการเรียนรู้ศัพท์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ

๒. สรุปผลของการทดลอง

๑. ในการทดสอบครั้งที่ ๑ ซึ่งกระทำเมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนเนื้อหาไปได้

ครึ่งหนึ่งของจำนวนเนื้อหาที่จะต้องเรียนใน ๑ ภาคเรียน ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ต่างก็มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟัง ความเข้าใจในการอ่าน การเรียนรู้ไวยากรณ์ และการเรียนรู้คำศัพท์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ในการทดสอบครั้งที่ ๒ เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนเนื้อหาครบตามที่กำหนดไว้ในโครงการสอน ปรากฏว่าในคราวนี้ นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน และการเรียนรู้คำศัพท์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในด้านความเข้าใจในการฟังและการเรียนรู้ไวยากรณ์นั้น ทั้ง ๒ กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ใน ๒ ด้านนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. เมื่อนำผลของการทดสอบ ๒ ครั้ง มารวมกัน แล้ววิเคราะห์ผล ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน และการเรียนรู้คำศัพท์ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความเข้าใจในการฟัง และการเรียนรู้ไวยากรณ์นั้น นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. ในด้านการกำหนดในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความเข้าใจในการฟัง, ความเข้าใจในการอ่าน, การเรียนรู้ไวยากรณ์ และการเรียนรู้คำศัพท์

๕. เมื่อตัดข้อทดสอบที่ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจออกเสีย ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน และการเรียนรู้คำศัพท์ไม่แตกต่างกันในการทดสอบทุกครั้ง ผลที่ได้นี้ไม่ตรงกันกับผลที่ได้เมื่อยังไม่ได้ตัดข้อทดสอบตอนที่ใช้ภาษาไทยออก เพราะเมื่อยังไม่ได้ตัดข้อทดสอบภาษาไทยออกนั้น นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนแบบวิธีแปล มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่าน และการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเรียนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ นี่เป็นการยืนยันให้เห็นว่า การใช้ภาษาไทยช่วยในการให้ความหมายเฉพาะที่จำเป็น ซึ่งวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์ก็ไม่ได้ห้ามจะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น กว่าที่จะไม่ใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนเสียเลย

สรุปผลวิเคราะห์ทั้งหมดได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งสอนโดยแบบวิธีแปล และนักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งสอนโดยแบบวิธีของภาษาศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟังและ

การ เรียนรู้ไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านความเข้าใจในการอ่านและการ เรียนรู้ศัพท์นั้น กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ใน ๒ ด้านนี้สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น .๐๑ และ .๐๕ ตามลำดับ ในเมื่อแบบทดสอบใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือตรวจสอบความ เข้าใจอยู่ควย แต่กรันเมื่อตัดเอาข้อทดสอบตอนนี้ออกไป ผลกลับปรากฏว่า นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มนี้ มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านและการ เรียนรู้ศัพท์ ไม่แตกต่างกัน ผลทั้งหมดนี้ เป็นผลของการ เปรียบเทียบวิธีการสอนที่ทดลองในระยะเวลาสั้น ซึ่ง ถ้าหากเป็นการทดลองในระยะเวลายาวนานกว่านี้ ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนรู้ของนักเรียนกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม คงจะแตกต่างกันอย่าง เชนชัดกว่านี้

๓. อภิปรายผลของการทดลอง

ก่อนที่จะอภิปรายผลของการทดลอง เปรียบ เทียบวิธีการสอนครั้งนี้ ผู้เขียนใคร่ที่จะย้ำ ขอบเขตของการทดลองอีกครั้งหนึ่งว่า การทดลองนี้กระทำภายในเวลาเพียง ๑ ภาคเรียน และกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย ฉะนั้น ผลที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลในเวลาจำกัด และกับกลุ่มตัวอย่าง นั้นเท่านั้น

ต่อไปผู้เขียนจะได้อภิปรายผลของการทดลองในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษกันต่าง ๆ ที่ละด้าน

๑. ในด้านความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension) กลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มทดลองในการวิเคราะห์ผลแบบทุกครั้ง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้คงเป็นเพราะองค์ประกอบบางประการดังต่อไปนี้

ก. หนังสือแบบเรียน หนังสือแบบเรียนทั้ง ๒ เล่ม ที่ใช้ในการทดลองสอน ครั้งนี้ คือหนังสือ The Oxford English Course for Thailand B. I และหนังสือ English Grammar Drills for Thai Students B. I ซึ่งเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อ วิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์ ฉะนั้น เมื่อนำมาสอนแก่กลุ่มทดลอง นักเรียนกลุ่มนี้จึงมีโอกาสด ำเนินฟังและพูดมากกว่า เมื่อใช้หนังสือแบบเรียนที่เขียนขึ้น เพื่อการสอนแบบวิธีแปล จะเห็นได้จาก

แบบฝึกหัดตอบคำถามด้วยบทเรียนแทนทุกบท ในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand B. I ตัวอย่างเช่น ทายบทที่ ๓ มีรูปสิ่งของต่าง ๆ และมีคำถาม เพื่อฝึกให้นักเรียนตอบว่า Yes, it is. หรือ No, it isn't. ข้อ ๑ เป็นรูปโต๊ะ และมีเด็กกำลังยืนชี้อยู่ มีคำถามว่า "Is this a table?" ซึ่งในกรณีเช่นนี้ บางครั้งครูก็จะต้องถามปากเปล่าให้นักเรียนตอบ นักเรียนกลุ่มทดลองจึงมีโอกาสดูฝึกฟังมากขึ้นกว่าที่จะได้ฟังจากการอ่านของครูอย่างเดียว ฉะนั้น ผลสัมฤทธิ์ในการฟังของนักเรียนกลุ่มทดลองจึงไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้เด่นชัด

ข. สถานที่ตั้งของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างนี้ ตั้งอยู่ข้างถนนใหญ่ มีวิวสวยงาม สดุดใจไปมาอยู่ตลอดเวลา ทั้งยังอยู่ใกล้ที่พักคนโดยสารรถประจำทาง อันเป็นแหล่งที่รถประจำทางจะต้องมาจอดรับส่งคนโดยสารอยู่เสมอ เสี่ยงภัยจากยานพาหนะเหล่านี้ รบกวนการเรียนการสอนมาก โดยเฉพาะในเวลาพักเที่ยงและพัก บ่าย เหลือ กุญชร^๑ กล่าวว่า สถานที่สอนควรเป็นสถานที่ห่างไกลจากถนน เพื่อที่จะได้ไม่มีเสียงอันมารบกวน นอกจากเสียงที่ของการฟังและเมื่อผู้เรียนออกเสียงก็จะได้ไม่รบกวนผู้อื่น

ก. จำนวนนักเรียน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนแบบภาษาศาสตร์นั้นมีจำนวน ๓๕ คน ทำให้โอกาสที่จะฝึกเป็นรายบุคคลทำได้ยาก

๒. ในด้านการเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) จากผลของการวิเคราะห์เมื่อแบบทดสอบฉบับนี้ ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำหรับตรวจความรู้ความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้น ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในค่านี้นสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติถึง ๒ ครั้ง แสดงว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการเทียบความหมายของคำจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่เมื่อผู้เขียนตัดเอาข้อทดสอบที่ใช้ภาษาไทยออก ก็ยังปรากฏว่า ในการทดสอบครั้งที่ ๒ และจากการรวมการทดสอบ ๒ ครั้ง เข้าด้วยกัน กลุ่มทดลองยังคงมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการเข้าใจในการอ่านนี้

^๑ บัญ เหลือ กุญชร ม.ล., ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ

สูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นี่ก็แสดงว่า เมื่อไม่ใช้ภาษาไทยในแบบทดสอบแล้ว นักเรียนกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเข้าใจในการอ่าน ไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

ผาทังหมคคังกล่าว ผู้เขียนเข้าใจว่าเนื่องจากเหตุดังต่อไปนี้

ก. การที่กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ดีกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อแบบทดสอบใช้ภาษาไทย ในการทดสอบความเข้าใจจากภาษาอังกฤษนั้น เป็นเพราะว่ากลุ่มทดลองได้รับการฝึกแปลมา จึงสามารถจะเทียบความหมายของคำในสองภาษาได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งไม่ได้รับการฝึกให้เทียบความหมายเลย

ข. นักเรียนกลุ่มทดลอง เรียนด้วยวิธีแปลคำต่อคำ ทำให้ทราบความหมายของคำทุกคำได้แจ่มแจ้งชัดเจน ทั้งจากการท่องจำคำศัพท์ ทำให้คำศัพท์ปรากฏอยู่ในประโยคที่ให้อ่านได้ รู้ความหมายของประโยคที่อ่าน จึงทำให้กลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมในบางกรณี อีกประการหนึ่งคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียน เป็นศัพท์และรูปประโยคในวงจำกัด และมีจำนวนน้อย ไม่ยากแก่การท่องจำ ผลของการเรียนของกลุ่มทดลองนี้ เป็นไปตามผลของการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบฟังและพูด (Audiolingual) กับวิธีการสอนแบบอ่านและแปลแบบเก่า (Traditional reading-translation) ที่ เรอเบอ และ เวอร์ไฮเมอร์ เป็นผู้ทดลองในการสอนภาษาเยอรมัน ตามที่ เรอเบอ^๒ นำมากล่าวถึง ผลสรุปว่า กลุ่มที่เรียนแบบอ่านและแปลดีกว่าในการอ่านและเขียน ส่วนกลุ่มเรียนแบบฟังและพูดดีกว่าในทักษะฟังและพูด นอกจากนี้ผลยังเป็นไปตามที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ กล่าวไว้ คือ "วิธีแปลมีประโยชน์สำหรับผู้เรียนในระยะแรก ๆ การแปลศัพท์ที่มีความหมายตรงกัน ช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง และไม่เสียเวลามาก"^๓ แต่คำกล่าวของ ฟรีส^๔ เกี่ยวกับผู้เริ่มเรียนนี้

^๒ Sawyer, Tesse O., "Foreign Language Instruction," Review of Educational Research, 34:203-209, April 1964.

^๓ สุไร พงษ์ทองเจริญ ตำราวิชานุกรมชั้นมัธยมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน ๕ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๓๐ - ๓๖.

^๔ Fries, Charles C. Teaching and Learning English as a Foreign Language, p. 6.

ก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ฟริส กล่าวว่า การแปลและการเทียบคำ ซึ่งดูเหมือนจะประหยัดเวลาในตอนต้น ๆ จะเป็นสาเหตุแห่งความรำคาญในเวลาต่อไป และเป็นเหตุให้เกิดความเฉยชินและยุ่งยาก เป็นข้อขัดขวางต่อการเรียนภาษาใหม่

ก. เมื่อตัดเอาข้อทดสอบที่ใช้ภาษาไทยออก นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มกลับมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้จะเป็นเพราะ นักเรียนกลุ่มควบคุมไม่เคยชินต่อการเทียบคำในระหว่างสองภาษา จึงทำแบบทดสอบที่ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องเทียบความหมายไม่ได้ แต่สามารถจะทำแบบทดสอบที่ใช้ภาษาอังกฤษและรูปภาพเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจได้ ไม่แพ้กับ เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนแบบแปล

ง. เมื่อใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจในแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และเรียนรู้ศัพท์นั้น นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนแบบวิธีแปล สามารถทำแบบทดสอบทั้ง ๒ ฉบับนี้ได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าการให้ความหมายของคำเป็นภาษาไทยในบางครั้ง ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความที่อ่านชัดเจนยิ่งขึ้น คำที่ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความหมายเหล่านี้ มีส่วนที่เป็นคำประเภทนามธรรม (Abstract) เช่น คำกริยาว่า "write" ในประโยค Please write your name. และคำการยะ (Function word) เช่นคำว่า "my," "your" รวมอยู่ด้วย คำเหล่านี้เมื่อผู้เขียนสอนนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบภาษาศาสตร์ ผู้เขียนได้พยายามที่จะสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายโดยใช้อุปกรณ์ เช่น ภาพ หรือการแสดงกิริยาประกอบ มากกว่าที่จะให้ความหมายเป็นภาษาไทย นอกเสียจากว่าเมื่อเห็นว่าผู้เรียนจะไม่เข้าใจจริง จึงจะให้ความหมายเป็นไทย คำถามกรรม หรือคำการยะดังกล่าว อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนกลุ่มควบคุมดีกว่านักเรียนกลุ่มทดลอง แต่ แวน ไช้อ็ค ได้กล่าวถึงการให้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวของวิธีสอนแบบภาษาศาสตร์ว่า การให้ความหมายของคำศัพท์บางคำเป็นภาษาไทย จะได้ผลดีกว่าวิธีอื่น เช่น ใช้นิเวศ (context) หรือการแสดงท่าทาง ครูไม่ควร

๕ Van Syoc, Bryce., Methods of Teaching English as a Foreign Language, p. 2.

จะยึดทฤษฎีที่ห้ามใช้ภาษาของผู้เรียนในการสอนภาษาต่างประเทศอย่างเคร่งครัดนัก

๓. ในคันไวยากรณ์ (Structure) ผลที่ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการวิเคราะห์ผลของการทดสอบทุกครั้ง ถึงแม้ว่าจะแนบเฉลยของกลุ่มควบคุมซึ่งสอนแบบวิธีของภาษาศาสตร์ จะสูงกว่าคะแนนเฉลยของกลุ่มทดลองซึ่งสอนแบบวิธีแปล ทุกครั้งก็ตาม แสดงให้เห็นว่า ในคันไวยากรณ์นี้ ไม่ว่าผู้สอนจะสอนตามแบบวิธีของภาษาศาสตร์ หรือสอนแบบวิธีแปลก็ตาม ผู้เรียนในระยะเริ่มเรียนจะมีความสามารถในการเรียนรู้ไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้ในการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับผลที่มีผลลบ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนโครงสร้างของประโยคตามแนวภาษาศาสตร์ เปรียบเทียบกับการสอนแบบเดิมที่เคยใช้กันในโรงเรียนมัธยมที่เมืองมัทรี มลรัฐอินเดียนา ซึ่งปรากฏผลว่า การสอนตามแนวภาษาศาสตร์ได้ผลดีกว่า การได้ผลแตกต่างกันเช่นนี้ อาจเป็นเพราะใช้กลุ่มนักเรียนตัวอย่างในระดับการศึกษาต่างกันประการหนึ่ง และเป็นเพราะในการทดลองของผู้เขียนนี้ ผู้เขียนใช้แบบเรียนไวยากรณ์ คือ English Grammar Drills for Thai Students ซึ่งเป็นแบบเรียนไวยากรณ์ที่สร้างขึ้นตามแนวภาษาศาสตร์ อีกประการหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนจะกล่าวถึงในเรื่องนี้โดยละเอียดในลำดับต่อไป

การที่ผลในการเรียนรู้ไวยากรณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันนั้น สันนิษฐานได้ว่า

ก. เนื้อหาที่เรียนมีน้อย เวลาที่ใช้ทดลองมีระยะสั้นไม่พอที่จะทำให้เกิดผลของการเรียนรู้ของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ข. การฝึกปากเปล่าเกี่ยวกับแบบฝึกหัดไวยากรณ์ของนักเรียนกลุ่มควบคุม มีปัญหาเรื่องเสียงรบกวน และเรื่องไม่มีโอกาสจะฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลได้โดยทั่วถึง เช่นเดียวกับ

^b Miller, Frances, "Sequential Patterns of Structures in English Language Compatible with Written Expression of Junior High School Students," The Journal of Educational Research, 59:201-203, January 1966.

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนฟัง

ก. หนังสือแบบเรียนไวยากรณ์คือ English Grammar Drills for Thai Students ทำขึ้นเพื่อใช้สอนตามวิธีของภาษาศาสตร์ เมื่อนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งแม้จะเรียนแบบวิธีแปลก็ทำให้ นักเรียนกลุ่มนี้ได้ฝึกปากเปล่าเกี่ยวกับโครงสร้างหรือกระบวนประโยคบางเป็นบางครั้ง เพราะลักษณะของบทเรียนบังคับ เช่น การฝึกการเทียบแทน (Substitution Drills) เป็นต้น แม้การฝึกนั้นจะมุ่งเพียงเพื่อเป็นแนวให้ไปทำแบบฝึกหัดเขียนก็ตาม ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่านักเรียนกลุ่มแปลนั้น มิได้เรียนไวยากรณ์ตามแบบวิธีแปลแท้ ๆ คือเรียนแต่กฎเกณฑ์อย่างเดียว แต่ได้นำเอาแบบภาษาศาสตร์เข้าไปประสมด้วย คือ ได้มีโอกาสฝึกโครงสร้างในรูปปากเปล่าด้วย การฝึกปากเปล่านั้นเป็นประโยชน์แก่กลุ่มทดลอง นอกจากจากการจดและท่องจำกฎเกณฑ์ตามแบบวิธีแปล

๕. ในด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ผลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ในคำนี้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อแบบทดสอบใช้ข้อทดสอบที่มีภาษาไทย เป็นเครื่องเทียบความหมาย เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อนักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบความเข้าใจ ในการอ่านก็ว่ากลุ่มควบคุมนั้น ก็จะทำแบบทดสอบศัพท์ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมด้วย ทั้งนี้เห็นจะเป็น เพราะ ศัพท์และการอ่านเกี่ยวข้องกัน ศัพท์ก็คือส่วนหนึ่งของประโยคหรือข้อความที่อ่านนั่นเอง นอกจากนั้นแล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองจะมีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านและศัพท์ดีกว่า กลุ่มควบคุม ก็คือเมื่อแบบทดสอบทั้ง ๒ ชุดนี้เมื่อตอนที่ภาษาไทยเป็นเครื่องตรวจสอบความเข้าใจอยู่ ถัดข้อทดสอบตอนนี้ออกเสีย กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่มก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ต่อไปนี้คือข้อคิดเห็นบางประการ เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบวิธีแปล และแบบวิธีของภาษาศาสตร์ ในการสอนศัพท์

ก. นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเทียบความหมายของคำภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่งได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม เพราะเนื่องจากวิธีเรียนแบบแปล

ข. นักเรียนกลุ่มควบคุม ไม่เคยชินต่อการเทียบความหมายของคำในระหว่าง ๒ ภาษา และอาจยกว่ากลุ่มทดลองในเรื่องคำศัพท์ที่เป็นนามธรรม แต่นักเรียนกลุ่มควบคุมนี้ มีความสามารถที่จะเรียนรู้ความหมายของคำภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ต้องเทียบความหมายเป็น ภาษาไทยก่อน

ก. การจำกัดคำศัพท์ในหนังสือแบบเรียนที่เขียนขึ้นตามแนวของภาษาศาสตร์ ทำให้มีคำจำกัดความ เป็นประโยชน์แก่กลุ่มทดลองที่เรียนศัพท์แบบแปลและท่องจำ และกลุ่มควบคุมที่จะจำกัดคำศัพท์ในรูปของการฝึกโครงสร้างของประโยคทั้งปากเปล่าและเขียน

ข้ออภิปรายทั้งหลายที่กล่าวมาข้างต้น พอจะทำให้เห็นได้ว่า วิธีการสอนแต่ละแบบนั้น ย่อมมีส่วนในบางประการปรากฏอยู่ วิธีการสอนใดที่สอนไม่ไ้ผลสมดังความมุ่งหมาย อาจจะเกิดจากองค์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อวิธีดำเนินการ เช่น ปัญหาเรื่องเสียงรบกวน เป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว หลักหรือวิธีดำเนินการของวิธีการสอนแบบหนึ่ง ถ้านำไปใช้ประกอบในวิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง อาจเป็นสิ่งช่วยให้วิธีการสอนแบบนั้นดีขึ้นได้ เช่น การจำกัดวงคำศัพท์ที่จะใช้ให้นักเรียน เรียนรู้ตามแบบวิธีของภาษาศาสตร์ ช่วยให้ผู้เรียนแบบวิธีแปล ท่องจำจำกัดคำที่น้อยลง ช่วยให้อ่านคำจำกัดความได้ง่ายขึ้น และการให้ความหมายของคำบางคำเป็นภาษาไทย ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เป็นต้น

๔. ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนเห็นว่า ข้อเสนอแนะต่อไปนี้จะเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป และเป็นประโยชน์แก่การปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษในชั้น

ก. ข้อเสนอแนะ เพื่อการวิจัยต่อไป

๑. ทำการสำรวจวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปในปัจจุบันนี้ว่ามีแนวโน้มไปในวิธีการสอนแบบวิธีใดพร้อมทั้งศึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากวิธีการสอนนั้น ๆ ด้วย

๒. ทำการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบวิธีแปล (Translation Method) และแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) แก่กลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษานั้น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

๓. ทำการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบวิธีแปล (Translation Method) และแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) ในระยะเวลาที่ยาวขึ้น เพื่อที่จะได้ผลแตกต่างกันอย่างเด่นชัด

๔. ทำการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น แบบวิธีแปล (Translation Method) กับแบบวิธีตรง (Direct Method) หรือแบบวิธีตรง (Direct Method) กับแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method)

✓ ข. ข้อเสนอแนะสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ

๑. ครูสอนภาษาอังกฤษควรได้เอาใจใส่ศึกษาวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อทราบหลักการ และข้อดี ข้อเสีย ของวิธีการสอนแต่ละแบบ ก่อนที่จะยึดเอาวิธีการสอนแบบใดเป็นวิธีการสอนที่ตนจะใช้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนเป็นเบื้องต้น

๒. ควรนำข้อดี จากวิธีการสอนอื่น มาช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อวิธีการสอนที่ตนใช้อยู่ ถ้าการกระทำเช่นนั้นจะไม่ทำให้เกิดผลเสียหายนั่น เช่น ครูผู้สอนแบบวิธีแปล อาจนำเอาการฝึกฟังและพูด รวมทั้งการฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ด้วยปากเปล่าไปใช้เป็นประโยชน์ได้

๓. ศึกษาความมุ่งหมาย และคู่มือของแบบเรียนที่จะใช้ เพื่อจะได้ใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแบบเรียนนั้น รวมทั้งการศึกษาดังความมุ่งหมายของหลักสูตรและสังคมด้วย.

បរវណ្ណករណ៍

บรรณานุกรม

- กานดา จินทวานนท์ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรการศึกษาของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน ๑
วิธีสอนภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๕, ๑๕๗ หน้า.
- ชุมพล เชาวศิลป์ "ไม่ควรสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนอนุบาลและประถมต้น" สยามรัฐ
 ๘ เมษายน ๒๕๑๒ หน้า ๘.
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล โรงพิมพ์วัฒนาพานิช ๒๕๐๘, ๔๒๕ หน้า.
- จินนา กาจนาวัจจ การสอนแปลในความหมายของการ เรียนการสอนแผนใหม่
 วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๒, ๕๔ หน้า.
- บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ ๑๔๑ หน้า.
- บุญเหลือ เพ็ญสุพรรณ, ม.ล. "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ"
วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๒๕ - ๓๑๑. ธานายู นิสารัตน์ รวบรวม
 โรงพิมพ์สุภาสสัน ๒๕๐๘.
- วัชรวิ นันทวิสัย จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย วิทยานิพนธ์
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๒, ๒๐ หน้า.
- สาย ภานุรัตน์ "หลักสูตรและบทบาทของหลักสูตรในการสอนการ เรียน" รายงานการ
สัมมนาเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน้า ๑๑๓ - ๑๒๓
 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ รวบรวม โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๑๑.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ วิชาชุดครูมัธยมของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน ๕ วิธีสอน
ภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์คุรุสภา, ๑๒๔ หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๐๓
 กรุงเทพฯ การพิมพ์ พระนคร ๒๕๐๓, ๔๒ หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ รายงานการสัมมนาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษา โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๑๑, ๕๑๔ หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง ศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา วิธีสอนภาษาอังกฤษชั้นประถม
ปีที่ ๕ องค์การการศึกษาศรี ๒๕๑๑, ๒๖๕ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ เอกสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา ชุดที่ ๒
ประโยคประถมศึกษาตอนปลาย ฉบับที่ ๓ ภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์การศึกษาศรี ๒๕๐๔
๕๓ หน้า.

Bumpass, Faye L., The Teaching of English as a Foreign Language,
Instituto Cultural Dominio-Americano, 1950, 90 pp.

Campbell, Russell N., "Trends in Methods and Problems in the Teaching of
English," in Report of the Regional Conference of the English
Coordinate Committees of Laos, Thailand, And Viet Nam, pp. 15-16,
Southeast Asian Regional English Project and the United States
Operation Mission to Thailand, College of Education Prasarnit,
Bangkok, Thailand, 1960, min.

Cecil, Eddie D., "A Study of Modern Language in the Curriculum of
South Carolina Colleges and Universities," Dissertation Abstracts
29:2252A January, 1969.

Cochran, Anne, Modern Methods of Teaching English as a Foreign Language,
Educational Service, Washington 6, D.C., 1952, 95 pp.

Cornelius, Edwin T., Language Teaching. A Guide for Teachers of Foreign
Languages, New York, Crowell, 1953, 168 pp..

Ebel, Robert L., Measuring Educational Achievement, Englewood Cliffs,
Prentice-Hall, 1955, 481 pp..

Fries, Charles C., Teaching And Learning English As A Foreign Language,
Ann Arbor, University of Michigan Press, 1956, 153 pp.

- Gatenby, E.V., "Conditions for Success in Language Learning," in Teaching English as a Second Language, pp. 9-15, edited by Harold B. Allen, Mc.Graw-Hill Book Company, 1965.
- Gulford, J. P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, Mc Graw-Hill Company, New York, 1950, 633 p.p.
- Lado, Robert, Language Testing. The Construction and Use of Foreign Language Tests, A teacher's book, London, Longman, 1962, 389 pp.
- Lado, Robert, "Linguistic Science And Language Tests" in Selected Articles from Language Learning, Series I, English as a Foreign Language., pp. 170-175, edited by Language Learning, Ann Arbor, Michigan, 1953.
- Language Learning, Selected Articles from Language Learning, Series I, English as a Foreign Language, Language Learning, Ann Arbor, Michigan, 1953, 210 pp. .
- Miller, Frances, "Sequential Patterns of Structures in English Language Compatible with Written Expression of Junior High School Students." The Journal of Educational Research 59:201-203 January, 1966.
- Poirier, Roger A., "A Survey And Comparison of Foreign Language Instruction in American Junior Colleges," Dissertation Abstracts 29:2156A January, 1969
- Robinson, Kenneth, English Teaching in South East Asia, London Evans Brothers Limited, 1960, 271 pp.

- Saitz, Robert L., "Large Classes and the Oral-Aural Method," in Teaching English as a Second Language, pp. 322-325, edited by Harold B. Allen, Mc Graw-Hill Book Company, 1965.
- Sawyer, Jesse O., "Foreign Language Instruction," Review of Educational Research 34:203-209 April, 1964.
- Vansyoc, Bryce, Methods of Teaching English as a Foreign Language, Social Science Association of Thailand Press, Bangkok, 1963, 131 pp.
- Vangsayanha, Charoon, "The Place of English in the Thai School Curriculum," in Report of the Regional Conference of the English Coordinating Committees of Laos, Thailand, and Viet Nam, pp. 43-46, Southeast Asian Regional English Project and the United States Operation Mission to Thailand, College of Education Prasarnmit, Bangkok, Thailand, 1960, mime.
- Yao Shen, "Why No Translation," in Selected Articles from Language Learning, Series I, English as a Foreign Language, pp. 52-58, edited by Language Learning, Ann Arbor, Michigan, 1953.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์ทดสอบในแบบทดสอบ๑. วิธีวิเคราะห์ทดสอบเพื่อหาความยากง่าย (p) ของข้อทดสอบแต่ละข้อ

ในการวิเคราะห์ข้อทดสอบครั้งที่ ๑ และที่ ๒ ผู้เขียนดำเนินการเช่นเดียวกันทั้ง ๒ ครั้ง ดังต่อไปนี้

๑. ตรวจให้คะแนนข้อทดสอบเสร็จแล้ว นำกระดาษคำตอบมาเรียงรอนตามลำดับคะแนนสูงสุกลงไปหาคำสุดท้าย
๒. แบ่งกระดาษคำตอบออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มสูง (High Group) และกลุ่มต่ำ (Low Group) โดยใช้ Median ของจำนวนนักเรียนที่ได้เข้าทดสอบเป็นเครื่องหมาย จำนวนนักเรียนที่เข้าทดสอบแต่ละครั้งมีครั้งละ ๓๔ คน $Median = \frac{๓๔}{๒} = ๑๗$ คน ดังนั้นจึงแบ่งกระดาษคำตอบนับจากคะแนนสูงสุกลงมา ๑๗ แผ่นเป็นกลุ่มสูง ที่เหลืออีก ๑๗ แผ่นเป็นกลุ่มต่ำ การแบ่งกระดาษคำตอบออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของการทดสอบครั้งที่ ๒ ดำเนินวิธีการเช่นเดียวกันกับครั้งที่ ๑
๓. บันทึกรายชื่อที่นักเรียนแต่ละคนทำถูกต้องในแผนกระดาษที่เตรียมไว้
๔. เมื่อมีคนหมดเด็กในกลุ่มสูงแล้ว ก็รวมจำนวนข้อของแต่ละข้อตามแนวนอน และแนวนอนเขียนไว้ในของรวม เสร็จแล้วรวมยอดทั้งแนวตั้งและแนวนอน จะตรงกันพอดี ใส่ไว้ในมุมขวา
๕. แปลงเลขนวนของแต่ละข้อบรรทัดล่างนี้ ให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนเด็กในกลุ่มสูง ๑๗ คน คือถ้าถูกหมด ๑๗ คน ก็เป็น ๑๐๐% พอดี
๖. เสร็จแล้วจัดกระทำกับข้อมูลของกลุ่มต่ำ เช่นเดียวกับกลุ่มสูงตามข้อ ๓ - ๕
๗. ขั้นตอนให้นำเปอร์เซ็นต์ถูกของแต่ละข้อในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน แล้วหารด้วย ๒ ผลลัพธ์ที่ได้เป็นค่าความยากง่าย (p) ของข้อทดสอบแต่ละข้อ

๒. วิธีวิเคราะห์ทดสอบเพื่อหาค่าอ่านจำแนก (r) ของข้อทดสอบแต่ละข้อ
ผู้เขียนดำเนินการวิเคราะห์เช่นเดียวกันในการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$r = \frac{H-L}{N}$$

H = จำนวนนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

L = จำนวนนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

N = จำนวนนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ตัวอย่างการหาค่า r ของข้อทดสอบศัพท์ชุดที่ ๒

ข้อทดสอบข้อที่ ๑

$$H = 15$$

$$L = 8$$

$$N = 17$$

$$r = \frac{15-8}{17} = .41$$

๓. วิธีหาค่าความเชื่อมั่น (releability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร
ของ Kuder - Richardson ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{nc_t^2 - M(n-M)}{c_t^2 (n-1)}$$

ต่อไปนี้คือตัวอย่างของการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจใน

การฟัง (Aural Comprehension) ชุดที่ ๒

$$r_{tt} = \frac{nc_t^2 - M(n-M)}{c_t^2 (n-1)}$$

r_{tt} = คำนวณประสิทธิภาพของความเชื่อมั่น หรือสัดส่วนของค่าแปรผัน
ที่แท้จริงในการวัดครั้งหนึ่ง ๆ = ?

$$n = \text{จำนวนข้อทดสอบ} = 12$$

$$M = \text{มัธยฐานเลขคณิต} = \frac{\sum X}{N} = \frac{265}{34} = 7.7941$$

$$s_t^2 = \text{ผลรวมของค่าแปรผันในการวัดครั้งหนึ่ง ๆ}$$

$$= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

X = คะแนนผลการทดสอบ

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง = 34

$$s_t^2 = \frac{34(2313) - (265)^2}{34 \times 33}$$

$$= \frac{78642 - 70225}{1122} = \frac{8417}{1122}$$

$$= 7.5017$$

$$\therefore r_{tt} = \frac{12(7.5017) - 7.7941(12-7.7941)}{7.5017(11)}$$

$$= \frac{90.0204 - 93.5292 + 60.7480}{82.5187}$$

$$= \frac{57.2392}{82.5187}$$

$$= 0.6936$$

ส่วนวิธหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบชุดอื่น ๆ ผู้เขียนคำใบ้การ เชนเดียวกับ
แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังนี้.

ภาคผนวก ข.

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

ผู้เขียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}} \quad \left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right\} \text{Two Sample}$$

$\bar{X}_1$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

$\bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนเฉลี่ย ในการคำนวณ
ผู้เขียนดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. หาค่าของ $\bar{X}_1$ และ $\bar{X}_2$

๒. หาค่าของ $\sum X_1^2$ และ $\sum X_2^2$

๓. หาค่าของ $\sum x_1^2$ โดยใช้สูตร $\sum x_1^2 = \sum X_1^2 - \frac{(\sum X_1)^2}{n_1}$

๔. หาค่าของ $\sum x_2^2$ โดยใช้สูตร $\sum x_2^2 = \sum X_2^2 - \frac{(\sum X_2)^2}{n_2}$

๕. หาค่าของ $\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}$

๖. หาค่าของ $S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ โดยใช้สูตร

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\left(\frac{\sum x_1^2 + \sum x_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right) \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}$$

๗. หาค่าของ t โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

ตัวอย่างการคำนวณได้แสดงไว้ในตาราง ๑๑.

ตาราง ๑๑. ตารางวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจในการฟัง จากการทดสอบ
ครั้งที่ ๒ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

X_1	f	fX_1	X_2	f	fX_2
๒๖	๑	๒๖	๒๖	๓	๗๘
๒๕	๑	๒๕	๒๕	๔	๑๐๐
๒๔	๓	๗๒	๒๔	๑	๒๔
๒๓	๓	๖๙	๒๓	๖	๑๓๘
๒๒	๖	๑๓๒	๒๒	๓	๖๖
๒๑	๔	๘๔	๒๑	๒	๔๒
๒๐	๓	๖๐	๒๐	๒	๔๐
๑๙	๒	๓๘	๑๙	๕	๙๕
๑๘	๓	๕๔	๑๘	๕	๙๐
๑๗	๑	๑๗	๑๗	๒	๓๔
๑๖	๒	๓๒	๑๖	๑	๑๖
๑๕	๒	๓๐	๑๕	๑	๑๕
๑๓	๑	๑๓	Σ	๓๕	๗๓๗
Σ	๓๖	๗๖๖			

$$\begin{aligned} ๑. \quad \bar{x}_1 &= \frac{746}{36} & \bar{x}_2 &= \frac{737}{35} \\ &= 20.7222 & &= 21.0571 \end{aligned}$$

$$๒. \quad \sum x_1^2 = 15844 \quad \sum x_2^2 = 15867$$

$$\begin{aligned} ๓. \quad \sum x_1^2 &= 15844 - \frac{(746)^2}{36} = 15844 - 15458.7777 \\ &= 385.2223 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} ๔. \quad \sum x_2^2 &= 15867 - \frac{(737)^2}{35} = 15867 - 15519.1142 \\ &= 347.8858 \end{aligned}$$

$$๕. \quad \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} = \frac{1}{36} + \frac{1}{35} = .0563$$

$$\begin{aligned} ๖. \quad s_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2} &= \sqrt{\frac{(385.2223 + 347.8858)}{69} (.0563)} \\ &= .7734 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} ๗. \quad t &= \frac{20.7222 - 21.0571}{.7734} \\ &= -.4330 \end{aligned}$$

สำหรับการเรียนในคาบอื่น ๆ ผู้เขียนดำเนินการคำนวณเช่นเดียวกันนี้

ภาคผนวก ก.

โครงการสอน ตารางสอน และตัวอย่างเตรียมการสอน

โครงการสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ภาคคน ปีการศึกษา ๒๕๑๒

เดือน	สัปดาห์	วันที่-วันที่	ชั่วโมง	โครงการสอน	หมายเหตุ
พฤษภาคม	๑	๑๙ - ๒๓	๔	ปฐมบท	วันพฤหัสบดีที่ ๒ ไม่ได้สอน เพราะนักเรียนทดสอบวิชาอื่น
	๒	๒๒ - ๓๐	๔	บทที่ ๑	วันศุกร์ที่ ๓๐ วันวิสาขบูชา
มิถุนายน	๓	๒ - ๖	๕	บทที่ ๒	วันจันทร์ที่ ๒๓ อังคารที่ ๒๔ นักเรียนสอบซ่อมประจำเดือน
	๔	๕ - ๑๓	๕	บทที่ ๓	
	๕	๑๒ - ๒๐	๕	บทที่ ๔	
	๖	๒๓ - ๓๐	๔	บทที่ ๕	
กรกฎาคม	๗	๑ - ๔	๔	บทที่ ๖	วันจันทร์ที่ ๒ อาทิตย์หยุด วันอังคารที่ ๒๔ เขาพระยา
	๘	๗ - ๑๑	๕	บทที่ ๗ และ Test	
	๙	๑๔ - ๑๘	๕	บทที่ ๗ - ๘	
	๑๐	๒๑ - ๒๕	๕	บทที่ ๘ - ๑๐	
	๑๑	๒๔ - ๓๑	๓	บทที่ ๑๐	
สิงหาคม	๑๒	๑ - ๕	๕	บทที่ ๑๑	สอนปลายบทวันจันทร์ที่ ๔
	๑๓	๑๑ - ๑๕	๓	บททวน และ Test	วันอังคารที่ ๑๒ วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระบรมราชินีนาถ และนักเรียน สอบซ่อมประจำภาค วันพุธและพฤหัสบดี ที่ ๑๓ - ๑๔ ตามลำดับ

หมายเหตุ

หนังสือแบบเรียนที่ใช้คือ The Oxford English Course for Thailand B.I
ของ H.C.Burrow หนังสือ English Grammar for Thai Students B.I
ของ Russel N. Campbel.

ตารางสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่กลุ่มตัวอย่าง

วัน	ชั่วโมงที่ ๑	ชั่วโมงที่ ๒	ชั่วโมงที่ ๓	ชั่วโมงที่ ๔	ชั่วโมงที่ ๕	ชั่วโมงที่ ๖
เวลา	๘.๓๐-๙.๒๐	๙.๓๐-๑๐.๓๐	๑๐.๓๐-๑๑.๓๐	๑๒.๓๐-๑๓.๓๐	๑๓.๓๐-๑๔.๓๐	๑๔.๓๐-๑๕.๓๐
จันทร์				กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	
อังคาร				กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	
พุธ		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		
พฤหัสบดี		กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง			
ศุกร์			กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง		

หมายเหตุ นักเรียนกลุ่มทดลอง สอนแบบวิธีแปล (Translation Method)

นักเรียนกลุ่มควบคุม สอนแบบวิธีภาษาศาสตร์ (Linguistic Method)

การจัดตารางสอนดังนี้ นักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุมจะได้เรียน
ในช่วงเวลาเดียวกัน ดังต่อไปนี้

ชั่วโมง ๒ นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนในวันพุธ นักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนในวันพฤหัสบดี
ชั่วโมง ๓ นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนในวันพฤหัสบดี นักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนในวันศุกร์
ชั่วโมง ๔ นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนในวันจันทร์ นักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนในวันอังคาร
ชั่วโมง ๕ นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนในวันศุกร์ นักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนในวันพุธ
ชั่วโมง ๖ นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนในวันอังคาร นักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนในวันจันทร์

ตัวอย่างเตรียมการสอน

กลุ่มนักเรียนที่สอนแบบแปล (Translation Method)

สัปดาห์ที่ ๑๒

จำนวนชั่วโมงที่สอน ๔ ชั่วโมง

Lesson 11

๑. ความหมาย

- ก. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์ สะกดตัว และแปลคำศัพท์นั้น ๆ ได้
- ข. เพื่อให้นักเรียนรู้จักกระสวนประโยคของบทนี้
- ค. ฝึกทักษะ การอ่าน เขียน แปลทั้งปากเปล่าและเขียน
- ง. ฝึกการท่องจำบทอาขยาน

๒. เนื้อเรื่อง

- ก. คำศัพท์ boy, girl, he, she, man, woman, teacher, pupil.
- ข. กระสวนประโยค

What is he ? He is a boy.

What is she ? She is a girl.

What are his pupils ? His pupils are boys.

๓. รายการสอน

- ก. คำทักทาย, คำสั่ง, คำขอบคุณ และการทอมนทอาขยาน
- ข. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว เพิ่มเติมศัพท์ใหม่
- ค. ไวยากรณ์ คำสรรพนาม he และ she
- ง. ฝึกการแปลทั้งปากเปล่าและเขียน
- จ. ฝึกทักษะการอ่านและเขียน

๔. วิธีดำเนินการสอน

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
ชั่วโมงที่ ๑ ๑ ส.ค. ๒๕๑๒	๑. คำทักทาย คำสั่ง พบทวนคำสั่งที่เรียน ไปแล้วเมื่อบทที่ ๑๐ ๒. พบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ในห้อง เป็นหมู่ โดยให้ห้องทีละ ๒ หมู่ เด็กแต่ละคน ในหมู่หนึ่งบอกคำศัพท์ให้เด็กของอีกหมู่หนึ่งทอง ๓. ท่องบทอาขยานตอนหนึ่ง เป็นหมู่ ๔. ในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I Lesson. Eleven. ให้นักเรียนหาคำศัพท์ใหม่ โดยชี้ค ลับใบคำศัพท์ใหม่ ให้ช่วยกันบอกคำศัพท์นั้นแก่ครู ครูเขียนกำนั้น ๆ ลงบนกระดานคำ ให้คำแปล และ ให้นักเรียนจดเพื่อนำไปท่อง เสร็จแล้วจึงให้นักเรียนสะกดตัว อ่านและแปล ตามครู ๕. แปลประโยคภาษาอังกฤษที่อ่านไปแล้ว ลงสมุดแบบฝึกหัด ส่งให้ครูตรวจ My name is Chab. Chab is a boy. What is he ? He is a boy. My name is Ladda. Ladda is a girl. What is she ? She is a girl.	๑. หนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I ๒. หนังสืออาขยานภาษา อังกฤษ ชั้น ป.๕	

- การประเมินผล
๑. จากการสังเกตในการปฏิบัติตามคำสั่ง
 ๒. จากการสังเกตการจดจำคำศัพท์
 ๓. จากการสังเกตการทองบทอาขยาน
 ๔. จากการสังเกตการอ่าน
 ๕. จากการตรวจแบบฝึกหัดแปล

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
ชั่วโมงที่ ๒ ๔ ส.ค. ๒๕๑๒	๑. การทักทาย และการสนทนาค้างต่อไป A. "Good morning, Somsak." B. "Good morning, Somsri." A. "Please draw an egg." B. "All right." A. "Thank you very much." เขียนบทสนทนาลงในกระดานคำ ให้ให้นักเรียนออกมาทูลกันทีละคู่ สนทนากันตามบทสนทนา ประมาณ ๙ - ๔ คู่ แล้วให้นักเรียนทั้งชั้นจับบทสนทนาไปท่องจำมาเพื่อสนทนาในวันรุ่งขึ้น ๒. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในห้องเรียน ให้นักเรียนท่องทีละคน ๓. อ่านทวน Lesson 11 ตอนที่อ่านไปแล้วเมื่อวาน แล้วให้ช่วยกันตอบคำถามตามบทตัวอย่าง 1. Sak is a 2. Pratoom is a 3. What is your teachers ?	๑. หนังสือคู่มือครู วิธีสอนภาษาอังกฤษ ชั้น ป.๕ ๒. หนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I	

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
	จนถึงวอ ๑๕ ๔. เขียนคำบอกใน Lesson 11, p. 16. "This is a teacher. He is a man. His pupils are boys. This is a teacher. She is a woman. Her pupils are girls. ๕. ทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ ๑๑ ซึ่งให้ช่วยกัน ทำปากเปล่าไปแล้ว ลงสมุด เป็นกรบ้าน		

การประเมินผล

๑. จากการสังเกตการสนทนา
๒. จากการสังเกตการทอคำศัพท์
๓. จากการสังเกตการอ่านและแปล
๔. จากการตรวจแบบฝึกหัด

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
ชั่วโมงที่ ๓ ๕ ส.ค. ๒๕๑๒	๑. การสนทนาทอ ๒. ทอบทพอชยานตอนสองเป็นหมู่ ๓. ทอทอคำศัพท์เกี่ยวกับวาระต่าง ๆ กรใช้คำถามนำทอ "What" และ "Is" หรือ "Are" ๔. ทอไวยากรณ การใช้ This, That, These และ Those.	๑. หนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I ๒. หนังสือบทพอชยานภาษาอังกฤษ ชั้น ป.๕ ๓. หนังสือ English Grammar Drills for Thai Students. B.I	

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
	๔. อ่านทวน Lesson 11 ที่ละคน ๖. ทำแบบฝึกหัดในหนังสือ English Grammar Drills for Thai Students. Lesson 11 ข้อ 11.1 คำ "Man" และ "Woman" ตัวอย่าง Teacher : our - - - สิริ Students : Our teacher is a woman. Teacher his - - - ปรีชา Students : His teacher is a man. ให้นักเรียนฝึกปากเปล่าทีละคนบ้าง เป็นหมู่ บ้าง และทั้งชั้นบ้าง		

การประเมินผล

๑. สังเกตจากการสนทนา
๒. สังเกตจากการจับทอชยาน
๓. สังเกตจากการตอบคำถามในเรื่องไวยากรณ์
๔. สังเกตจากการอ่าน
๕. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดปากเปล่า

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
ชั่วโมงที่ ๔ ๖ ส.ค. ๒๕๑๒	๑. การทักทายและการขอบคุณ ๒. ท่องบทอาขยานตอน ๓ เป็นหมู่	๑. หนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I	

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
	๓. ทวนไวยากรณ์ นามที่มีได้ กับนามที่มี ไม่ได้ ถ้าถามขึ้นต้นทวน "What" คำถาม ขึ้นต้นทวน "Is" หรือ "Are" ๔. ทำ Grammar Drills ในบทที่ 11 หนังสือ English Grammar Drills B.I การใช้คำ "And" และการเปลี่ยนรูปกริยาให้ สัมพันธ์กับคำที่เกี่ยวข้อง Teacher : Chab Students : Chab is a boy. Teacher : pupil Students : Chab is a pupil Teacher : Ladda and Wanna Students : Ladda and Wanna are pupils ให้ฝึกปากเปล่า ๕. แปล ท. - อ. ๑. เขาผู้ชายเป็นครู ๒. ฉายาเป็นเด็กผู้ชาย ๓. ครูของเราเป็นผู้หญิง ๔. นักเรียนของเขาเป็นเด็กผู้หญิงและ เด็กผู้ชาย ให้นักเรียนช่วยกันแปลปากเปล่าก่อน แล้วจึง แปลลงสมุด	๒. หนังสือ English Grammar Drills for Thai Students B.I	

การประเมินผล

๑. จากการสังเกตการทอผ้าทอชาน
๒. จากการสังเกตการทำแบบฝึกหัด
๓. จากการตรวจแปล

หมายเหตุ

อีกสองชั่วโมงที่เหลือ คือชั่วโมงที่ ๕ วันที่ ๗ ส.ค. และชั่วโมงที่ ๖ วันที่ ๘ ส.ค. จัดเป็นวันสำหรับ Test.

๔. วิธีดำเนินการสอน

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
ชั่วโมงที่ ๑ ๑ ส.ค. ๒๕๑๒	๑. กำทำทักทาย คำสั่ง ทบทวนคำสั่ง ที่เรียนไปแล้วในบทที่ ๑๐ ให้นักเรียนผลัดกัน เป็นผู้ออกคำสั่งให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติตาม ๒. พักการออกเสียง 1 [k-] come [kəm] gum [gʊm] could [kud] good [gʊd] came [keɪm] game [geɪm] cap [kæp] gap [gæp] coat [kəʊt] goat [goʊt] cane [keɪn] gain [geɪn] kill [kɪl] gill [gɪl] coo [ku] goo [gu] cass [kæʃ] gas [gæʃ] car [kɑr] gar [gɑr] cot [kɒt] got [gɒt] cull [kəl] gull [gʊl] cut [kʌt] gut [gʊt] 2 [g-] [gʊm] [gʊd] [geɪm] [gæp] [goʊt] [geɪn] [gɪl] [gu] [gæʃ] [gɑr] [gɒt] [gʊl] [gʊt]	๑. หนังสือออกฤทธิ์ วิธี สอนภาษาอังกฤษ ชั้น ป.๕ หน่วยที่ ๖ กานีเทศก์ กรรมฐาน วิชา ๒. หนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I ๓. บัตรคำ ๔. รูปภาพ ๕. ของจริง	

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
	coal [kowl] goal [gowl] kay [key] gay [gey] ๒.๑ ปีกเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน ๒.๒ ปีกเสียงนี้มาจากหมวดใด ๒.๓ ปีกว่าเสียงใดเหมือนกันบ้าง ๓. ทบทวนคำศัพท์ ศัพท์เกี่ยวกับชื่อสัตว์ ให้ นักเรียนเลือกหยิบบัตรคำให้ตรงกับที่เพื่อนบอกให้ เสร็จแล้วให้เขียนคำนั้น ๆ ลงในกระดานดำ ๔. ท่องบทอาขยานเป็นหมู่ ๕. เล่นเกมคำศัพท์ใหม่ รูปภาพเด็กชาย แล้วพูด ว่า This is a boy. ซ้ำ ๒ - ๓ ครั้ง แล้ว ให้เด็กผู้ชายคนหนึ่งขึ้นชี้ไปที่เด็กคนนั้น อาจจะ พูดว่า (ชื่อของเด็กชายนั้น) is a boy. แล้ว ให้เด็กผู้ชายอื่น ๆ ขึ้นขึ้นอีก ๒ - ๓ คน ครูพูด เสนอเกี่ยวกับเด็กชายคนแรก ต่อไปครูเสนอคำศัพท์ "a girl," "a man," "a woman" ควบวิธีทำนองเดียวกัน รวมทั้ง คำ "a teacher" และ "a pupil" ควบ ๖. ครูเขียนตารางเทียบแทนต่อไปนี้		

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ																																		
	(a) <table border="1" data-bbox="606 411 806 762"> <tr><td>This</td><td rowspan="5">is</td><td rowspan="5">a</td><td>man.</td></tr> <tr><td>That</td><td>boy.</td></tr> <tr><td></td><td>woman.</td></tr> <tr><td></td><td>girl.</td></tr> <tr><td></td><td>teacher.</td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td><td>pupil.</td></tr> </table> (b) <table border="1" data-bbox="606 854 806 1016"> <tr><td>Chab</td><td rowspan="3">is</td><td rowspan="3">a</td><td>boy.</td></tr> <tr><td>Sak</td><td>pupil.</td></tr> <tr><td>Pong</td><td>man.</td></tr> </table> <table border="1" data-bbox="606 1116 806 1338"> <tr><td>Ladda</td><td rowspan="4">is</td><td rowspan="4">a</td><td>girl.</td></tr> <tr><td>Siree</td><td>pupil.</td></tr> <tr><td>Somsri</td><td>woman.</td></tr> <tr><td>Preeya</td><td></td></tr> </table> ๗. ให้นักเรียนอ่านตาราง เทียบแทนพร้อมๆกัน ๘. เขียนตาราง เทียบแทน	This	is	a	man.	That	boy.		woman.		girl.		teacher.				pupil.	Chab	is	a	boy.	Sak	pupil.	Pong	man.	Ladda	is	a	girl.	Siree	pupil.	Somsri	woman.	Preeya			
This	is	a			man.																																
That					boy.																																
					woman.																																
					girl.																																
			teacher.																																		
			pupil.																																		
Chab	is	a	boy.																																		
Sak			pupil.																																		
Pong			man.																																		
Ladda	is	a	girl.																																		
Siree			pupil.																																		
Somsri			woman.																																		
Preeya																																					

การประเมินผล

๑. จากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่ง
๒. จากการสังเกตการฝึกออกเสียง
๓. จากการสังเกตการจำคำศัพท์และการท่องบทอาขยาน

๔. จากการสังเกตการอ่าน

๕. จากการตรวจแบบฝึกหัดเขียน

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
ชั่วโมงที่ ๒ ๔ ส.ค. ๒๕๑๒	๑. การทักทาย และการสนทนาดังต่อไปนี้ A. "Good morning, Somsak." B. "Good morning, Somsri." A. "Please draw an egg." B. "All right" A. "Thank you very much." เขียนบทสนทนาลงในกระดานดำ ช้ให้นักเรียน ออกมาหาชานทีละคู่ สนทนากันตามบทนี้ ประมาณ ๓ - ๔ คู่ แล้วให้นักเรียนจับบทสนทนาไปท่องจำ มาเพื่อแสดงบทบาทในวันรุ่งขึ้น (โดยอาจเปลี่ยน ประโยค "Please draw an egg." เป็น ข้อความอย่างอื่นตามที่ต้องการ) ๒. ฝึกการออกเสียงต่อจากเมื่อวาน คำเน้น วิธีการอย่างเดียวกัน ๓. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องใช้ภายใน ห้องเรียน ให้นักเรียนเป็นผู้ถามและตอบกันเอง โดยใช้คำถามนำควย "What" หรือนำควย "Is" หรือ "Are"	๑. หนังสือคู่มือครู วิธี สอน ภาษาอังกฤษ หน่วย ศึกษานิทเทศน์ กรมสามัญ ศึกษา ๒. หนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I ๓. บกจริง	

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
	๔. อ่าน Lesson 11 ในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I ให้อ่านพร้อม ๆ กันตามครู ๕. เขียนคำบอกใน Lesson 11 ตอนที่อ่านแล้ว "This is a teacher. He is a man. His pupils are boys. This is a teacher. She is a woman. Her pupils are girls" ๖. ทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ ๑๑ ในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand B.I ข้อ ๑ - ๖		

การประเมินผล

๑. จากการสังเกตการสนทนา
๒. จากการสังเกตการจดจำคำศัพท์
๓. จากการสังเกตการอ่านและการออกเสียง
๔. จากแบบฝึกหัดเขียน

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
วันจันทร์ที่ ๓ ๕ ส.ค. ๒๕๑๒	๑. การสนทนา (ต่อ) ๒. ท่องบทอาขยานเป็นหมู่ (ต่อ)	๑. หนังสือ The Oxford English Course for Thailand. B.I	

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
	๓. ทบทวนการใช้ This, that, these, those. กับนามที่นับได้ นามที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ นำด้วย "a" เมื่อเป็นเอกพจน์ นามที่ขึ้นต้นด้วยสระ นำด้วย "an" เมื่อเป็นเอกพจน์ นามเหล่านั้นเมื่อเป็นพหูพจน์ และนามที่นับไม่ได้ ๔. ทำแบบฝึกหัดในหนังสือ English Grammar Drills for Thai Students. B.I ๖๑.๑ คำ "Man" และ "Woman" ๕. ทำแบบฝึกหัดท้าย Lesson 11 ในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand. B.I p. 17 ๖. ๗ - ๑๓ โดยให้ช่วยกันทำปากเปล่าก่อน แล้วจึงให้ตอบลงสมุด	๒. หนังสือ English Grammar Drills for Thai Students. ๓. หนังสือบทอาขยาน ภาษาอังกฤษ ชั้น ป.๕	

การประเมินผล

๑. จากการสังเกตการสนทนา
๒. จากการสังเกตการฝึกออกเสียงและการอ่าน
๓. จากการสังเกตการตอบปากเปล่า และการฝึก Grammar Drill
๔. จากการตรวจแบบฝึกหัด

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
ชั่วโมงที่ ๔ ๖ ส.ก. ๒๕๑๒	๑. การทักทาย ๒. การทอขบทอขยานเป็นหมู่ๆ โดยให้	๑. หนังสือ The Oxford English Course for	

วัน, เดือน, ปี	กิจกรรม	อุปกรณ์	หมายเหตุ
	แต่ละหมู่ทองตอนใดตอนหนึ่งตามที่ครูกำหนด ๓. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับข้อสัณฑ์ และนามที่นับไม่ได้ ใ้ช้บัตรคำ กรูฐบัตรคำขึ้น และตั้งคำถามนำควย What, Is, และ Are ให้นักเรียนตอบทีละคน ทดลองใ้ให้นักเรียนสะกดคำศัพท์คำนั้น ๆ ควย ๔. ทำ Grammar Drills Lesson 11 ข้อ ๑๑.๒ ใ้ทำปากเปล่า การใ้ใช้คำ And และการเปลี่ยนกริยาใ้สัมพันธ์กับคำที่เกี่ยวข้อง ๕. อ่านทวน Lesson 11 ในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand. B.I ๖. กัด My teacher is a woman.	Thailand B.I ๒. หนังสือ English Grammar Drills for Thai Students B.I ๓. หนังสืออธิบายภาษาอังกฤษ ชั้น ป.๕ ๔. บัตรคำ	

การประเมินผล

๑. จากการสังเกตการทอบบทอาชยาน
๒. จากการสังเกตการจดจำคำศัพท์
๓. จากการสังเกตการทำแบบฝึกหัดปากเปล่า
๔. จากการสังเกตการอ่าน

หมายเหตุ

ชั่วโมงที่ ๕ คือวันที่ ๗ ส.ก. และชั่วโมงที่ ๖ คือวันที่ ๘ ส.ก.
เก็บใ้ใช้ Test.

ข้อทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Aural Comprehension)

ตอนที่ ๑ ครูจะอ่านข้อความภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟังข้อละสองครั้ง นักเรียนฟังแล้วเลือกกา ~~X~~
ลงในภาพที่มีความหมายตรงกับข้อความภาษาอังกฤษนั้น

ตัวอย่าง This is tea (ให้นักเรียนดูรูปว่าข้อใดถูก แล้วกา ~~X~~ ลงในรูป)

๑. It's a window.
๒. This is my chair.
๓. That is his book.
๔. That's a desk.
๕. It's a pen.
๖. This is my head.
๗. It's my arm.
๘. It's her pencil.
๙. This is her face.
๑๐. They are hens. They are not pens.
๑๑. Are these their hands ? Yes, they are their hands.
๑๒. This is a teacher. He is a man.
๑๓. They are not her eyes. They are his ears.
๑๔. She is not a teacher. She is a pupil.

ตอนที่ ๒ ฟังคำถามและสังเกตท่าทางของครูให้ดี ครูจะแสดงท่าทางและถามคำถาม คำถาม
ละ ๒ ครั้ง นักเรียนฟังและดูท่าทางของครูแล้ว จงอ่านคำตอบในกระดานคำตอบ
ของเธอ เลือกข้อที่ถูกต้อง เป็นคำตอบที่ถูกเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบนั้น

ตัวอย่าง กรุยกมือจับศีรษะของคุณแล้วถามว่า What is this ?

..... (a) It's your head.

..... (b) It's your arm.

..... (c) It's your face.

..... (d) It's your leg.

๑. ครูชี้คนสอนถามว่า What is this ?

๒. ครูชี้ไปที่ประตูถามว่า What's that ?

๓. ครูขมมือของครูอื่น ถามว่า " Is it my hand ?"

๔. ครูเอนำจากแก้วใบหนึ่งลงในแก้วอีกใบหนึ่งหลาย ๆ ครั้ง แล้วถามว่า
" What is this ?"

๕. ครูเขียนชื่อ "Sak" ลงในกระดานดำ แล้วถามว่า "Is this my name?"

๖. ครูชี้ไปที่โต๊ะของนักเรียนถามว่า "Is that my desk ?"

๗. ครูหยิบยางลบขึ้นมา ๑ ก้อน ถามว่า "What is this ?"

๘. ครูจับขาของครูทั้งสองข้าง ถามว่า "What are these ?"

๙. ครูหยิบส้มขึ้นมาหลายผล วางไว้ใกล้ตัว ถามว่า "Are those oranges ?"

๑๐. กรพค " Please touch your nose." ครูขอให้นักเรียน

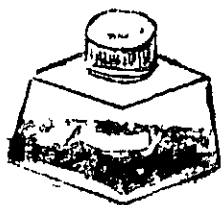
๑๑. กรพค " Sit down, please." ครูขอให้นักเรียน

๑๒. กรพค " Please read your book." ครูขอให้นักเรียน

๑๓. กรพค " Please close the window." ครูขอให้นักเรียน

ตอนที่ ๑

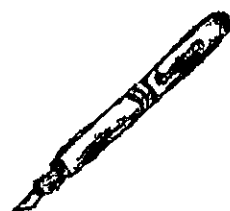
(a)

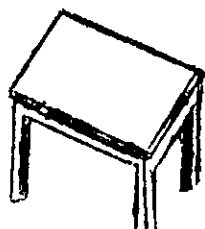
(c)

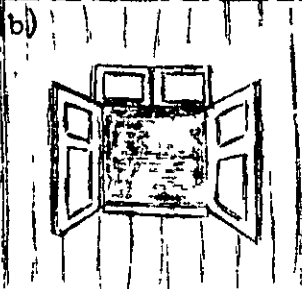
(d)

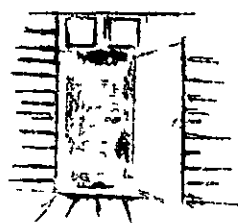
(B)

(b)

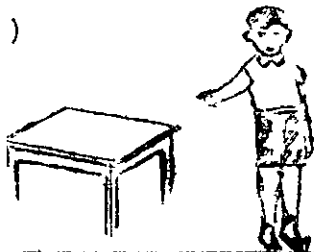
(e)

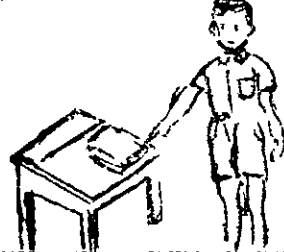
(a)

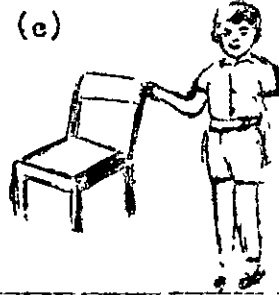
(E)

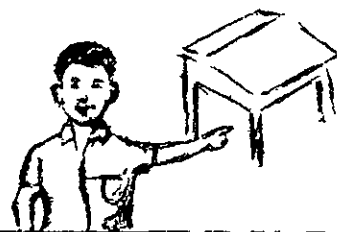
(b)

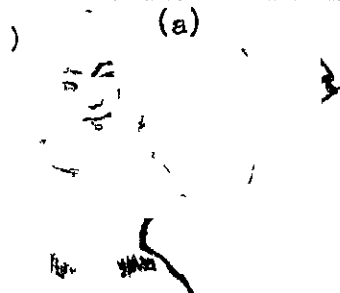
(c)

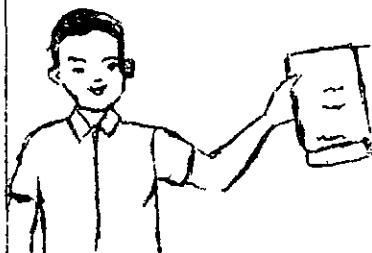
(a)

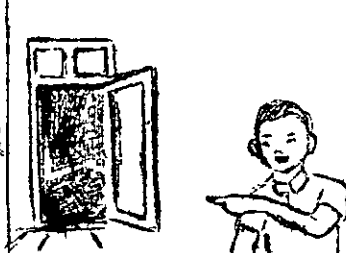
(a)

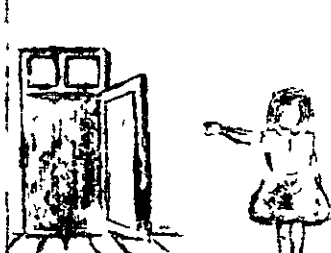
(b)

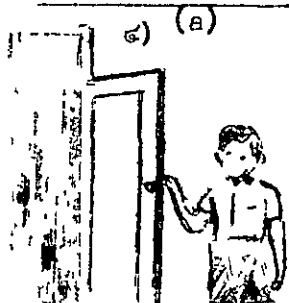
(e)

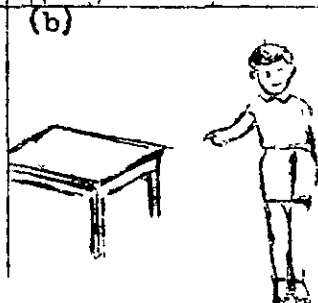
(d)

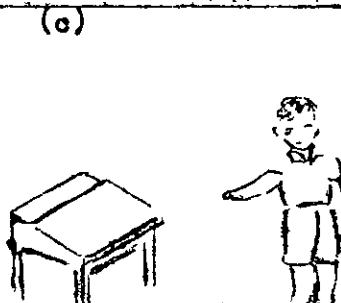
(A)

(b)

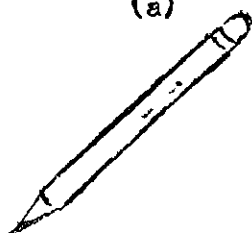
(c)

(d)

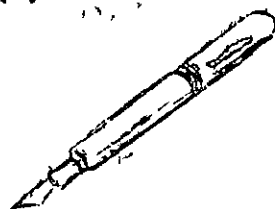
(a)

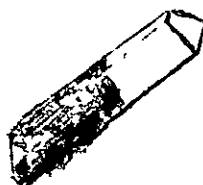
(b)

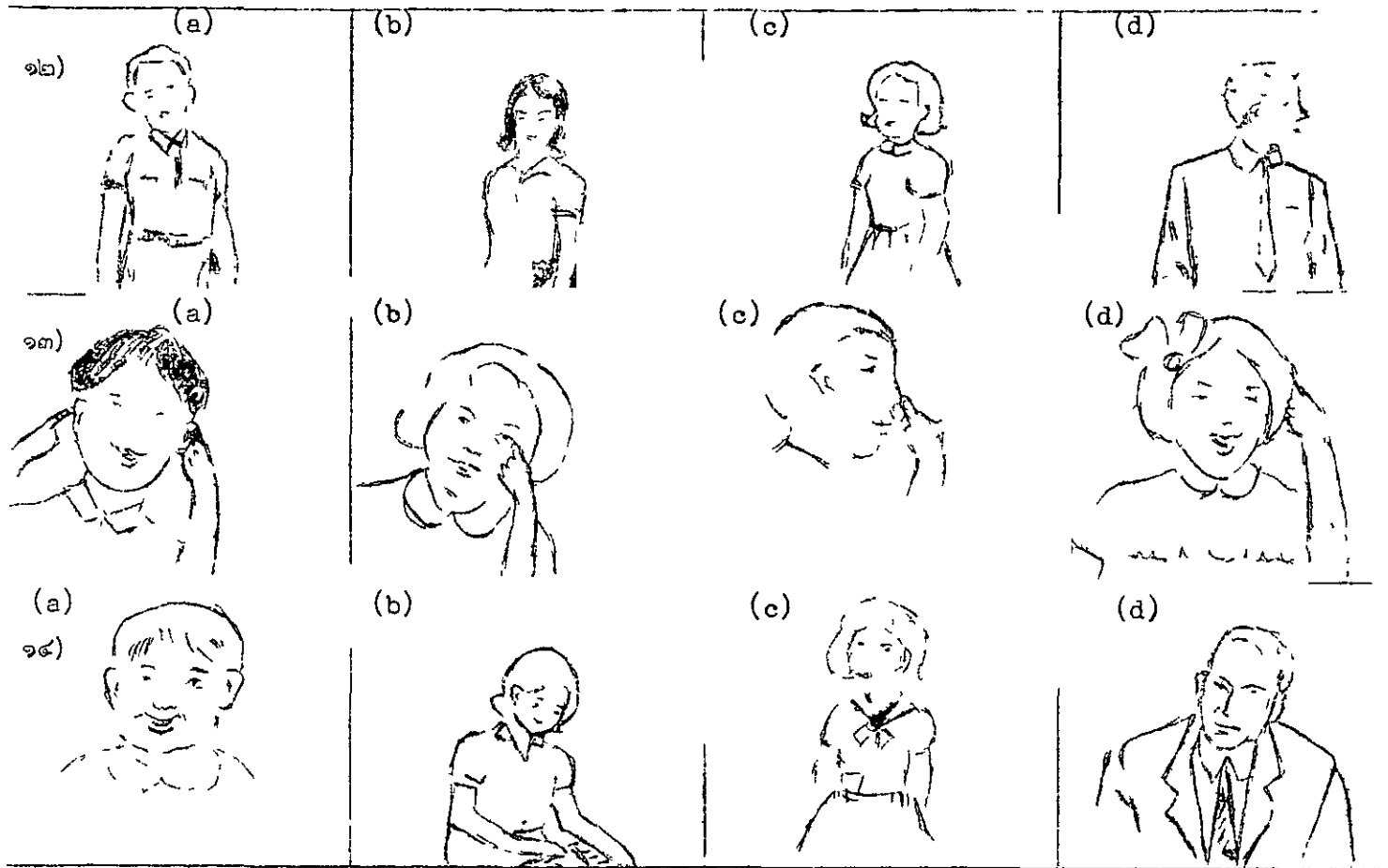
(a)

(d)

ตอนที่ ๒

ฟังคำถามและสังเกตท่าทางของครูให้ดี ครูจะแสดงท่าทางและถามคำถาม คำถามละ ๒ ครั้ง นักเรียนฟังและดูท่าทางของครูแล้ว จงอ่านคำตอบใน กระดาษคำตอบของเธอ เลือกคำตอบข้อใดเป็นคำตอบที่ถูก เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบนั้น

(1).....(a) It's a pencil.

.....(b) It's a pen.

.....(c) No, it is not.

.....(d) Yes, it isn't.

(2).....(a) It's a desk.

.....(b) It's a book .

.....(c) It's a door.

.....(d) It's a key.

(3).....(a) It's your hand.

.....(b) Yes, it is.

.....(c) No, it is not.

.....(d) Yes, it isn't.

(4).....(a) It is ice.

.....(b) It is water.

.....(c) It is ink.

.....(d) It is rice.

- (5).....(a) No, it is.
(b) Yes. it is.
(c) No, it isn't.
(d) Yes, it isn't.
- (6).....(a) No, it isn't.
(b) That is your desk.
(c) Yes, it is.
(d) It is my desk.
- (7).....(a) It is a rubber.
(b) They are rubbers.
(c) It is a ruler.
(d) They are rulers.
- (8).....(a) It is your leg.
(b) They are your legs.
(c) It is your arms.
(d) They are your arms.
- (9).....(a) They are ~~not~~ oranges.
(b) They are oranges.
(c) Yes, they are.
(d) No, they aren't.
- (10).....(a) ทำความสะอาดโต๊ะเขียน
(b) ปัดหนังสือ
(c) เขียนหนังสือ
(d) ตะแถมของเข็มนาฬิกา
- (11).....(a) ยืนขึ้น
(b) นั่งลง
(c) ออกมาหาครู
(d) อ่านตามครู
- (12).....(a) เปิดหนังสือ
(b) ปิดหนังสือ
(c) อ่านหนังสือ
(d) เขียนหนังสือ
- (13).....(a) เปิดประตู
(b) ปิดหน้าต่าง
(c) แกะโต๊ะ
(d) ทำความสะอาดหน้าต่าง

ข้อทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

ชื่อ

ชั้น

ตอนที่ ๑
ข้อสอบเรื่องนามปากกา
ข้อความที่ถูกต้อง

This is not a pen.
What is it?
... (a) It is a pen.
... (b) It is a hen.
... (c) It is a dog.
... (d) It is a cat.

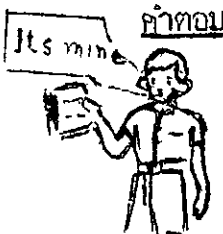
(๑) คำถาม What is this ?

คำตอบ

... (a) Yes, it is.
... (b) No, it isn't.
... (c) It's a chair.
... (d) It's a desk.

(๒) คำถาม What's that ?

คำตอบ

... (a) It is his book.
... (b) It is her book.
... (c) It is his name.
... (d) It is her name.

(๓)

That's her ruler.

คำถาม

Is it his ruler ?

คำตอบ

... (a) Yes, it is.
... (b) Yes, it is not.
... (c) No, it is not.
... (d) No, it is,

(๔)

This is Sak.

คำถาม What is his name ?

คำตอบ

... (a) My name is Sak.
... (b) His name is Sak.
... (c) Your name is Sak.
... (d) Her name is Sak.

(๕)

They are not legs. They are not faces. What are they ?

... (a) They are ears.
... (b) They are eggs.
... (c) They are arms.
... (d) They are eyes.

(๖)

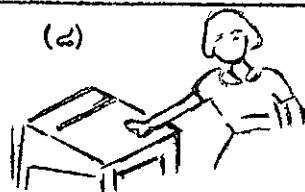
He isn't a boy. He isn't a pupil. What is he ?

... (a) He is a boy.
... (b) He is a pupil.
... (c) He is a woman.
... (d) He is a teacher.

(๗)

... (a) Please write your name.
... (b) Please read your book.
... (c) Please draw an egg.
... (d) Please clean your desk.

- ...(a) Please open your book.
 ...(b) Please close your desk.
 ...(c) Please clean your table.
 ...(d) Please touch your desk.

- ...(a) Please write your name.
 ...(b) Please read your book.
 ...(c) Please clean my table.
 ...(d) Please touch your book.

ตอนที่ ๒

ตัวอย่าง

ชี้ค ✓ หน้าข้อที่มีรูปภาพถูกต้องตรงกับข้อความภาษาอังกฤษที่ให้
 What is that ? It's a desk.

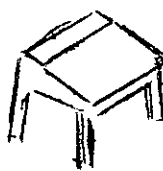
(๑)

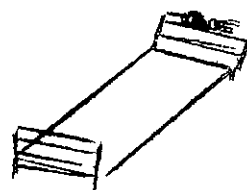
(๒)

(๓)

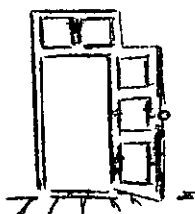

(๔)

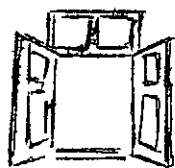

(1) Is this a window ? Yes, it is.

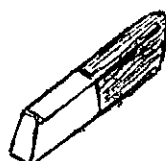
(๑)

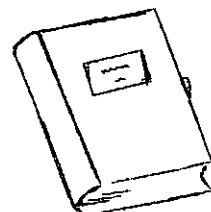
(๒)

(๓)

(๔)

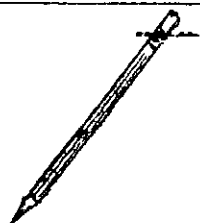

(2) This is a key.

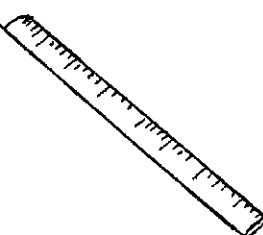
(๑)

(๒)

(๓)

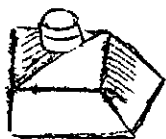

(๔)

(3) What is this? It is rice.

(a)

(b)

(c)

(d)

(4) It's my head.

(a)

(b)

(c)

(d)

ตอนที่ ๓ จงอ่านข้อความสั้น ๆ ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามที่ตามมาโดยเขียนเครื่องหมาย ✓
ลงหน้าข้อความที่ถูกต้อง.

ตัวอย่าง This is Ladda. She is a girl. What is her name ?

..... (1) She is a girl.

..... (2) She is a name.

..... (3) My name is Ladda.

..... (4) Her name is Ladda.

(1) This is a cat. It is not a dog. It is not a hen. What is it ?

.....(1) It is a hen.

.....(2) It is a cat.

.....(3) It is not a cat.

.....(4) It is a dog.

(4) This is a hen. What is it?

It is a hen. Is it a dog?

.....(1) Yes, it is a hen

.....(2) Yes, it is a dog.

.....(3) No, it is not a dog

.....(4) No, it is not a hen

(2) That is an orange. It is not an apple. Is it an egg ?

.....(1) No, not.

.....(2) Yes, it isn't.

.....(3) No, it isn't.

.....(4) Yes, it is.

(5) This is a teacher. His pupils are boys. What is he ?

.....(1) He is a pupil.

.....(2) He is a woman.

.....(3) He is a man.

.....(4) He is a boy.

(3) These are our desks. Are they ours ? (6) "Is he your teacher ? Yes, he

.....(1) No, it isn't.

.....(2) Yes, it isn't.

.....(3) Yes, they are.

.....(4) No, they aren't.

is." "His name is Sak. "What

is he ?"

.....(1) He is Chab.

.....(2) He is Ladda.

.....(3) He is a pupil

.....(4) He is a teacher.

ตอนที่ ๔ ชีคเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความภาษาไทยซึ่งมีความหมายตรงกับประโยคภาษาอังกฤษที่ให้

ตัวอย่าง These are cats. They are not dogs.

- (๑) นี่เป็นแมวหลายตัวไม่ใช่สุนัขหลายตัว
 (๒) นี่เป็นสุนัขหลายตัวไม่ใช่แมว
 (๓) นี่เป็นแม่ไก่หลายตัว ไม่ใช่สุนัข
 (๔) นี่ไม่ใช่แม่ไก่หลายตัว

(1) Please write your name. เรือทอง ..... (๑) อ่านชื่อของเธอ ..... (๒) เขียนชื่อของเธอ ..... (๓) บอกชื่อของเธอ ..... (๔) ลงชื่อของเธอ	(4) These are eggs. They are not oranges. ..... (๑) นี่ส้มหลายผล ..... (๒) นี่ส้มหนึ่งผล ..... (๓) นี่ไข่หลายฟอง ..... (๔) นี่ไม่ใช่ไข่
(2) Please touch your eyes. ขอให้ ..... (๑) แตะจมูก ..... (๒) แตะปาก ..... (๓) แตะหู ..... (๔) แตะตา	(5) Close the window, please. เขาขอให้ ..... (๑) ปิดประตู ..... (๒) เปิดประตู ..... (๓) ปิดหน้าต่าง ..... (๔) เปิดหน้าต่าง
(3) These are your arms. They are not your ears. ..... (๑) นี่ขาของฉัน ..... (๒) นี่หูของเธอ ..... (๓) นี่หัวของฉัน ..... (๔) นี่แขนของเธอ	(6) This is my rice. It isn't yours. ..... (๑) นี่ก้อนน้ำแข็งของฉัน ..... (๒) นี่คือข้าวของเธอ ..... (๓) นี่ก้อนน้ำแข็งของเธอ ..... (๔) นี่คือข้าวของฉัน

(7) What's your name ?

- (๑) ชื่อเขาชื่ออะไร
 (๒) เขาชื่อเนมหรือ
 (๓) ชื่อเขาชื่ออะไร
 (๔) นั่นคืออะไร

(8) Is this my arm ?

- (๑) นี่แขนของฉันใช่ไหม
 (๒) นี่แขนของฉัน
 (๓) นี่แขนของเธอหรือ
 (๔) นี่ไม่ใช่แขนของเธอ

(9) It isn't his ruler ?

- (๑) ไม่บรรทัดนี้ของเธอ
 (๒) ไม่บรรทัดนี้ของเขา
 (๓) มันไม่ใช่บรรทัดของเธอ
 (๔) มันไม่ใช่บรรทัดของเขา

(10) Your name is Sak.

- (๑) ชื่อของฉันชื่อศักดิ์
 (๒) ชื่อของเขาชื่อศักดิ์
 (๓) ชื่อของเขา (ผู้ชาย) ชื่อศักดิ์
 (๔) ชื่อของเขา (ผู้หญิง) ชื่อศักดิ์

(11) Is that Chab ?

- (๑) นั่นอะไร
 (๒) เขาชื่ออะไร
 (๓) นั่นฉาบหรือ
 (๔) เขาชื่อฉาบหรือ

ขอทดสอบไวยากรณ์

๔๑ ๕๓

ตอนที่ ๑ เลือกคำตอบที่ถูกต้องเติมลงในช่องว่าง ถ้าตัวใดไม่ตรงเติมให้ชัด X แทน

ตัวอย่าง This is his ruler.

This is X water.

- (1) it
(2) not
(3) his
(4) mine

- (1) a
- (2) an
- (3) no
- (4) ไม่เคยเดิม

- (1) What is your name ?..... name
is Ladda.

- (1) Her
- (2) His
- (3) Your
- (4) My

- (3) What is his name ?
..... name is Sak.

- (1) Her
(2) His
(3) Your
(4) My

- (2) What is ?

- (1) that
(2) it's
(3) not
(4) his

- (4) that a book ?

- (1) It's
(2) Is
(3) This
(4) No

(5)..... a chair.

(1) What

(2) Is

(3) It's

(4) What's

(6) It is

(1) name

(2) a

(3) desk

(4) water

(7) this ?

(1) What

(2) Is

(3) It's

(4) What's

(8) This is ice.

(1) a

(2) an

(3) your

(4) ไม่ต้องเติม

(9) This is elephant.

(1) a

(2) are

(3) an

(4) ไม่ต้องเติม

(10) are his ears.

(1) What

(2) Is

(3) They

(4) It

(11) This is..... apple.

(1) a

(2) an

(3) not

(4) ไม่ต้องเติม

(12) That is his book.

It's

(1) mine

(2) yours

(3) his

(4) hers

(13) Those are our books.

They are

(1) yours

(2) ours

(3) his

(4) theirs

(14) Ladda and Wanna are pupils. are pupils.

(1) She

(2) We

(3) They

(4) Their

ตอนที่ ๒

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ชี้เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่ถูก

ตัวอย่าง

What is his name ?

- (a) My name is Chab.
 (b) Your name is Chab.
 (c) Her name is Chab.
✓..... (d) His name is Chab.

(15) Is this a book ?

- (a) Yes, a book.
 (b) Yes, it a book.
 (c) Yes, a book is.
 (d) Yes, it is.

(16) ถ้าคำตอบตอบว่า My name is Ladda.

คำถามควรถามว่า

- (a) What is that ?
 (b) What is this ?
 (c) What is your name ?
 (d) What is my name ?

(17) Is that a pen ?

- (a) No, not.
 (b) No, it is.
 (c) No, is not.
 (d) No, it is not.

(18) What's that ?

-(a) It is a desk.
(b) No, it is not.
(c) Yes, it is a desk
(d) Yes, it is.

(19) ถ้าจะเรียงคำทั้งสี่ต่อไปนี้ให้

ประโยคคำถาม คำกริยาของประโยค คือ

-(a) is
(b) what
(c) name
(d) her

(20) It is a chair เปลี่ยนเป็น

ประโยคคำถาม คือ

- (a) It is a chair ?
 (b) A chair is it ?
 (c) It is not a chair ?
 (d) Is it a chair ?

(21) What is it ?

..... (a) Yes, it is.

..... (b) No, it is not a key.

..... (c) It's a key.

..... (d) No, it is.

(22) ถ้าตอบว่า "It's my leg." คำถามควรเป็น

..... (a) What is this ?

..... (b) What is your leg ?

..... (c) What is my leg ?

..... (d) Is it your leg ?

(23) ถ้าจะเรียงคำทั้งสี่ต่อไปนี้ให้เป็นประโยค

ปฏิเสธ คำแรก คือ

..... (a) not

..... (b) yours

..... (c) are

..... (d) they

(24) ถ้าเรียงคำทั้งสี่ต่อไปนี้ให้เป็นประโยค

คำถาม คำแรกของประโยค คือ

..... (a) are

..... (b) those

..... (c) chair

..... (d) yours

(25) They aren't my arms.

เปลี่ยนเป็นประโยคนอกเล่า คือ

..... (a) They are not
my arms.

..... (b) They are arms

..... (c) They are my
arms.

..... (d) Are they my
arms ?

(26) It is a cat.

เปลี่ยนเป็นประโยคคำถาม คือ

..... (a) It is a cat ?

..... (b) It is not a cat

..... (c) A cat is it ?

..... (d) Is it a cat ?

(27) คำถามของคำตอบประโยคนี้

Yes, they are คือ

..... (a) What are they?

..... (b) Is it a desk?

..... (c) It is not a
desk?

..... (d) Are they desks?

(28) คำถาม What are these ?

คำตอบที่ถูกต้อง คือ

..... (a) Yes, they are

..... (b) No, they
aren't.

..... (c) They are water

..... (d) They are ruler

ตอนที่ ๑ จงเขียนเครื่องหมาย ✓

ตัวอย่าง(1) It's a pen.

.....(2) It's a ten.

.....(3) It's a hen.

.....(4) It's a den.

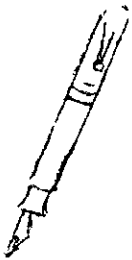
(๑)

.....(1) a desk

.....(2) a pen

.....(3) a key

.....(4) a pencil

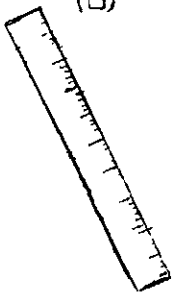
(๒)

.....(1) a table

.....(2) a rubber

.....(3) a ruler

.....(4) a pencil

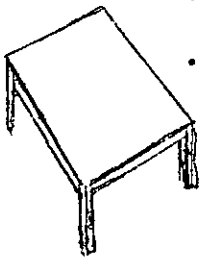
(๓)

.....(1) a table

.....(2) a desk

.....(3) a chair

.....(4) a window

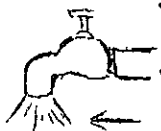
(๔)

.....(1) ink

.....(2) ice

.....(3) rice

.....(4) water

ลงหน้าข้อที่มีความหมายตรงกับภาพทางซ้ายมือ

(๕)

.....(1) They are arms.

.....(2) They are eggs.

.....(3) They are ants.

.....(4) They are eyes.

(๖)

.....(1) This is a boy.

.....(2) This is a girl.

.....(3) This is a man.

.....(4) This is a woman.

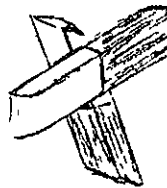
(๗)

.....(1) They are rulers.

.....(2) They are rubbers.

.....(3) They are tables.

.....(4) They are apples.

(๘)

.....(1) This is a boy.

.....(2) This is a teacher.

.....(3) This is a woman.

.....(4) This is a pupil.

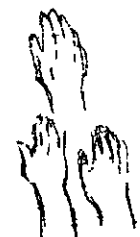
(๙)

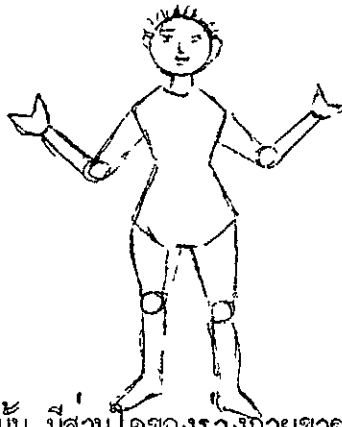
.....(1) They are heads.

.....(2) They are hands.

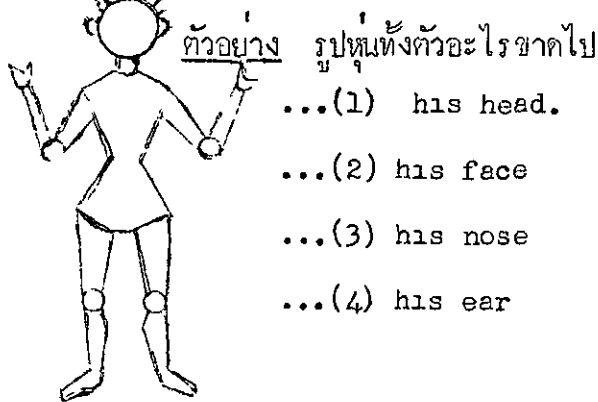
.....(3) They are hens.

.....(4) They are arms.

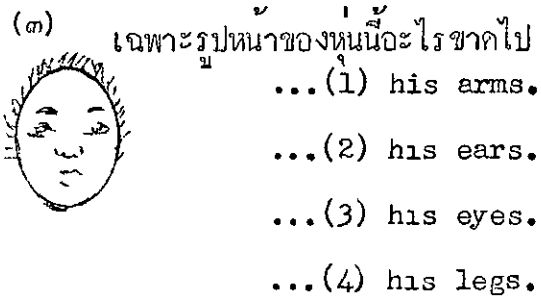

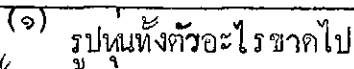
คราวนี้กรุณาไป กรูว่าแต่ละรูปนั้น มีส่วนใดของร่างกายขาดไป เขียนเครื่องหมาย / ลงหน้าชื่อ ที่บอกส่วนที่ขาดหายไป

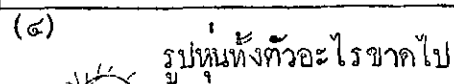
- ...(1) his head.
- ...(2) his face
- ...(3) his nose
- ...(4) his ear

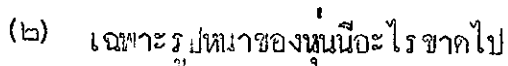
- ...(1) his arms.
- ...(2) his ears.
- ...(3) his eyes.
- ...(4) his legs.

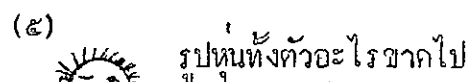
- ...(1) his hands.
- ...(2) his face.
- ...(3) his arms.
- ...(4) his legs.

- ...(1) his arms.
- ...(2) his nose.
- ...(3) his face.
- ...(4) his ears.

- ...(1) his head.
- ...(2) his face.
- ...(3) his nose
- ...(4) his ear

- ...(1) his hands.
- ...(2) his head.
- ...(3) his arms.
- ...(4) his legs.

ตอนที่ ๓ เลือกความหมายภาษาไทยให้ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่อไปนี้ เขียนเครื่องหมาย ✓
 ลงหน้าข้อที่ถูกที่สุด

ตัวอย่าง a pencil

- (๑) ปากกา
- (๒) กินสอ
- (๓) หมึก
- (๔) ไม้บรรทัด

(1) a key

- (๑) ลูกกุญแจ
- (๒) น้ำแข็ง
- (๓) น้ำชา
- (๔) หนังสือ

(3) your

- (๑) ของเธอ
- (๒) ของเขา (ผู้หญิง)
- (๓) ของเขา (ผู้ชาย)
- (๔) ของฉัน

(2) what

- (๑) ที่ไหน
- (๒) ใคร
- (๓) อะไร
- (๔) ไหม

(4) draw

- (๑) เขียน
- (๒) อ่าน
- (๓) วาดรูป
- (๔) ทำความสะอาด

ตอนที่ ๔ คำภาษาไทยต่อไปนี้ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่าอะไร ชี้เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อ
ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

ตัวอย่าง ยางลบ (1) a window
 (2) a ruler
 (3) a rubber
 (4) a pencil

(๑) หน้ากน

.....(1) a window
.....(2) a head
.....(3) a door
.....(4) a face

(๔) นี้

.....(1) is
.....(2) his
.....(3) this
.....(4) that

(๒) ของเขา (ผู้หญิง)

.....(1) her
.....(2) his
.....(3) your
.....(4) my

(๕) หนึ่ง

.....(1) Four
.....(2) Three
.....(3) Two
.....(4) One

(๓) ข้าว

.....(1) meat
.....(2) rice
.....(3) tea
.....(4) water

(๖) คำตอบรับ

.....(1) Yes
.....(2) No
.....(3) Not
.....(4) It

ประวัติของผู้เขียน

กำเนิดและการศึกษา น.ส.จรรย์ จิระกุล เป็นบุตรของนายพื้ และ นางแคง จิระกุล
เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๐

พ.ศ. ๒๔๘๖ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม

พ.ศ. ๒๔๘๕ สอบได้ประกาศนียบัตรครูพิเศษประถม จากกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๔๘๙ สอบได้ประกาศนียบัตรครูพิเศษมัธยม จากกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๔๙๒ ได้รับปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร

พ.ศ. ๒๔๙๒ ได้รับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาอุดมศึกษาและการฝึกหัดครู
จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร.